

Fremsat den 9. oktober 2014 af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (Dan Jørgensen)

Forslag

til

Lov om Hav- og Fiskerifonden¹⁾

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde yde støtte i Danmark fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, i henhold til denne lov og EU-retsgrundlaget for fonden, som er:

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 508/2014/EU af 14. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1255/2011 samt gennemførelsesretsakter hertil.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013/EU af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning nr. 1083/2006 samt gennemførelsesretsakter hertil.
- 3) Øvrige regler fastsat af Unionen (EU) om forhold, der er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministrene kan i henhold til stk. 1 yde støtte til foranstaltninger vedrørende:

- 1) Bæredygtig udvikling af fiskeri, i henhold til Afsnit V, Kapitel I, i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 2) Bæredygtig udvikling af akvakultur, i henhold Afsnit V, Kapitel II, i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 3) Kontrol, håndhævelse og dataindsamling, som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik i henhold til Afsnit V, Kapitel VI, i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 4) Bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder i henhold til Afsnit V, Kapitel III, i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 5) Afsætning og forarbejdning, i henhold til Afsnit V, Kapitel IV, i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 6) Implementering af den integrerede havpolitik i henhold til Afsnit V, Kapitel VII, i den i stk. 1, nr. 1, nævnte forordning.
- 7) Finansielle instrumenter i henhold til Afsnit IV i den i stk. 1, nr. 2, nævnte forordning.

§ 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte de regler, som er nødvendige for at etablere og administrere støtteordninger om de foranstaltninger, der er nævnt i § 1, stk. 2.

Stk. 2. Ministrene kan fastsætte regler om de foranstaltninger, der kan ydes støtte til, ansøgning om støtte, betingelser for støtte, støtteniveau, beregning af og udbetaling af

¹⁾ I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 508/2014/EU af 14. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1255/2011, EU-tidende 2014, nr. L 149, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1303/2013/EU af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning nr. 1083/2006, EU-Tidende 2013, nr. L 347, side 320. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

støtte, prioritering, udvælgelse af ansøgninger, afslag på ansøgninger samt revision og regnskab.

Stk. 3. Ministrene kan endvidere fastsætte regler om reduktion af ansøgt støtte samt bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lovs bestemmelser, de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser samt ved manglende overholdelse af EU-retsgrundlaget for denne lov, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 4. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte regler om etablering og drift af lokale aktionsgrupper, der kan medvirke til administration af loven.

Kapitel 2

Administrative bestemmelser

§ 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde indgå de aftaler og iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med administration af støtteordninger omfattet af denne lov.

§ 4. Kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentligretlige organer og offentlige fonde kan deltage i finansieringen af foranstaltningerne, som er nævnt i § 1, stk. 2.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte nærmere regler om finansieringen nævnt i stk. 1.

Rentekrav og forældelse

§ 5. Støtte, der skal tilbagebetales, i henhold til regler fastsat i medfør af § 2, stk. 3, skal tilbagebetales med tillæg af renter. Rentetillægget beregnes, medmindre andet er fastsat ved forordning, fra fristen for betaling fastsat i afgørelsen til støttemodtageren om tilbagebetalingskravet, til tilbagebetaling sker, og med den i lov om renter ved forsinket betaling fastsatte referencesats med tillæg. Rentekrav, der udgør under 50 kr., tillægges dog ikke.

Stk. 2. Tilbagebetalingskrav i forbindelse med støtte, der er finansieret af såvel nationale midler som EU- midler, forældes i deres helhed efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger.

Obligatorisk digital kommunikation

§ 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra ministerierne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Ministrene kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf er et krav, at et dokument, som er udstedt af andre end ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller ministeren for by, bolig og landdistrikter, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 5. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 5. Ministrene kan fastsætte nærmere regler om opfyldelse af underskriftskrav, jf. stk. 4.

Udvalg og rådgivning

§ 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et overvågningsudvalg med repræsentanter for berørte myndigheder, interesseorganisationer, arbejdsmarkedets parter, foreninger og partnerskaber til at varetage tilsyns- og opfølgningsfunktioner ved administrationen af støtteordninger efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde nedsætte rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov.

Stk. 3. Ministeren for by, bolig og landdistrikter nedsætter et indstillingsudvalg, der udvælger og afgiver indstilling om ansøgninger om godkendelse som støtteberettigede lokale aktionsgrupper samt indsendte lokale udviklingsstrategier.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde indhente rådgivning hos andre udvalg, som er nedsat i medfør af anden lovgivning, og som har kompetence inden for det relevante område.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte regler om, at de regionale vækstfora, der er nedsat i medfør af lov om erhvervsfremme, kan afgive indstilling eller udtalelse om projekter vedrørende foranstaltningerne i § 1, stk. 2.

Oplysningspligt

§ 8. En modtager af støtte efter denne lov skal i hele perioden, hvor betingelserne for støtte skal være opfyldt, på forlangende af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller ministeren for by, bolig og landdistrikter inden for deres ressortområde, afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for støtte er opfyldte.

Stk. 2. Støttemodtageren skal i hele perioden, hvor betingelserne for støtte skal være opfyldt, underrette rette minister, hvis betingelserne for støtte ikke længere er opfyldt.

Kontrol mv.

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter har hver for sig inden for deres ressortområde til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlig og privat ejendom, lokaliteter, køretøjer og fartøjer, der ejes eller drives af en fysisk eller juridisk person, der er støttemodtager efter denne lov, for at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendi-

ge til brug for løsning af opgaver i henhold til denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller EU-retsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1. På tilsvarende måde har rette minister adgang til regnskaber, forretningsbøger, papirer mv., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til denne lov, regler fastsat i medfør heraf eller i regler i EU-retsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Den, der er støttemodtager i henhold til regler udstedt i medfør af denne lov, skal efter anmodning fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller ministeren for by, bolig og landdistrikter inden for deres ressortområde, give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde rette minister fornøden vejledning og hjælp ved kontrol, prøvetagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrifter af oplysninger, som opbevares i elektronisk form. Rette minister kan udtage prøver mv. til undersøgelse uden at skulle erlægge betaling herfor.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt bistand til gennemførelse af kontrol, som er nævnt i stk. 1. Ministeren for fødevarer landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. Ministrene kan hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte nærmere regler om kontrol af de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte til efter denne lov.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde hos andre offentlige myndigheder indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen af denne lov, de regler der er udstedt i medfør heraf samt EU-retsgrundlaget, jf. § 1, stk. 1, blandt andet med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

Klage og delegation

§ 11. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller ministeren for by, bolig og landdistrikter sine beføjelser efter denne lov til en myndighed under deres ministerium, kan rette minister fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministrene kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klager.

Stk. 2. Ministrene kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation helt eller delvist henlægge beføjelser efter denne lov til andre offentlige myndigheder eller institutioner. Ministrene kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af

denne lov, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministrene kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klager. Ministrene kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministrene bevarer deres fulde instruktionsbeføjelser.

Stk. 3. Ministrene kan henlægge deres beføjelser vedrørende støtteordninger etableret efter denne lov til en privat organisation. Ministrene kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private organisations afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, herunder om den private organisations adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan fastsætte regler om, at afgørelser truffet af lokale aktionsgrupper kun kan påklages for så vidt angår retlige spørgsmål. Ministrene kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministrene bevarer deres fulde instruktionsbeføjelser.

Kapitel 3

Straffebestemmelser

§ 12. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 2) Handler i strid med vilkår, der er fastsat i afgørelser, der træffes i henhold til denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf.
- 3) Undlader at afgive den dokumentation og de oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 4) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger, som den pågældende har pligt til at afgive i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf.
- 5) Undlader at give kontrolmyndigheden adgang til virksomheden mv. efter § 9, stk. 1.
- 6) Undlader at udlevere eller indsende materiale eller yde kontrolmyndigheden bistand efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 4

Ikrafttrædelse mv.

§ 13. Loven træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 2. Lov nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven) ophæves.

Stk. 3. Indtil tidligere bevilget støtte omfattet af fiskeriudviklingsloven og af tekstanmærkning nr. 163 til Finansloven for 2014 og Finansloven for 2015 vedrørende § 24.26.30, er fuldt udbetalt eller ophørt, kan ministeren for fødevarer,

landbrug og fiskeri og ministeren for by, bolig og landområder hver for sig inden for deres ressortområde fastsætte administrative regler herom i henhold til fiskeriudviklingsloven §§ 3-15 og tekstanmærkningerne.

Stk. 4. Denne lov finder ikke anvendelse på ansøgninger om støtte indgivet inden denne lovs ikrafttræden, og støtte,

der er meddelt på grundlag af ansøgninger, der er indgivet inden denne lovs ikrafttræden. For sådanne ansøgninger og sådan støtte finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 14. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Baggrund for lovforslaget

- 2.1. EU-retsgrundlaget og princippet om delt forvaltning
- 2.2. Partnerskabsaftalen og Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet
- 2.3. Behov for lovgivning

3. Gældende ret

- 3.1. Tematisk akse 1, Tilpasning af fiskerflåden
- 3.2. Tematisk akse 2, Akvakultur, forarbejdning og afsætning af fiske- og akvakulturprodukter
- 3.3. Tematisk akse 3, Foranstaltninger af fælles interesse
- 3.4. Tematisk akse 4, Bæredygtig udvikling af fiskeriområder
- 3.5. Tematisk akse 5, Teknisk bistand

4. Hovedpunkterne i lovforslaget

- 4.1. Etablering af støtteordninger
 - 4.1.1. Unionsprioritet 1, Bæredygtig udvikling af fiskeri
 - 4.1.2. Unionsprioritet 2, Bæredygtig udvikling af akvakultur
 - 4.1.3. Unionsprioritet 3, Kontrol, håndhævelse og dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik
 - 4.1.4. Unionsprioritet 4, Bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder
 - 4.1.5. Unionsprioritet 5, Afsætning og forarbejdning
 - 4.1.6. Unionsprioritet 6, Implementering af den integrerede havpolitik
 - 4.1.7. Finansielle instrumenter
- 4.2. Administration af støtteordninger
- 4.3. Obligatorisk digital kommunikation
- 4.4. Udvalg og rådgivning
- 4.5. Klage, delegation og straf

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

- 5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
- 5.2. Administrative konsekvenser for det offentlig

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dette lovforslag fremsættes med henblik på at skabe grundlag for regeringens gennemførelse af EU's fiskeriudviklingspolitik i perioden 2014-2020, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) 861/2006, (EF)

nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011.

Lovforslaget muliggør den nationale udmøntning af forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (herefter EHFF), som er en del af en samlet reform af EU's fælles fiskeripolitik.

Der er med det nye EU-retsgrundlag for EHFF indført en række ændringer, der medfører behov for en ny lov, idet den hidtil gældende lov, fiskeriudviklingsloven, jf. lov, nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren, tager sit udgangspunkt i EU-retsgrundlaget for den tidligere Europæiske Fiskerifond (herefter EFF), jf. Rådets forordning (EF) Nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond, som fandt anvendelse i perioden 2007-2013.

Det overordnede mål med støtte under EHFF er at medvirke til opfyldelsen af målene i den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskebestandene udnyttes på et bæredygtigt niveau og skal bidrage til sunde økosystemer i havene ved at minimere fiskeriets negative påvirkning af økosystemerne mest muligt. Udgangspunktet for fiskeripolitikken er fri og lige adgang til at fiske i EU-farvand, i internationalt farvand og i tredjelandes farvand, hvor EU har indgået aftaler, og fiskeripolitikken bidrager dermed til at kunne understøtte EU-politikker, fx vedrørende biodiversitet, havet og vandmiljøet. Den integrerede havpolitik er en helhedsorienteret tilgang til alle havrelaterede EU-politikker og har til hensigt at anvende en mere samlet tilgang til maritime anliggender med øget koordinering mellem de forskellige politikområder, herunder særligt økonomisk vækst baseret på forskellige maritime sektorer, EU's strategi om blå vækst, havdata og viden om havene, integreret havovervågning samt havområdestrategier.

Disse mål for EHFF skal bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-strategien om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, jf. meddelelse fra Kommissionen af 3. marts 2010 om Europa 2020 – *en strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst*, gennem seks EU-fastsatte prioriteter for EHFF, som skal fremme 1) Bæredygtig udvikling af fiskeri, 2) Bæredygtig udvikling af akvakultur, 3) Kontrol, håndhævelse og dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik, 4) Bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder, 5) Afsætning og forarbejdning og 6) Implementering af den integrerede havpolitik.

Regeringen vil med lovforslaget således skabe hjemmel til etablering og administration af støtteordninger til udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren, kontrol og dataindsamling, udvikling af fiskeriområder, afsætning og forarbejdning samt implementering af den integrerede havpolitik under EHFF.

Inden for disse rammer er det regeringens hensigt, at lovforslaget skal være med til at understøtte hensigten med Folketingets vedtagelse V42 af 7. april 2011 Om bæredygtig udvikling på fiskeriområdet, hvorefter ønsket med den samlede fiskerireform er at sikre et bæredygtigt fiskeri blandt andet gennem integrering af fiskeripolitikken i en bred havpolitisk sammenhæng, baseret på en økosystemtilgang, herunder implementering af Havstrategidirektivets mål, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpo-

litiske foranstaltninger, og eliminering af udsmid. Med økosystemtilgang forstås en tilgang til fiskeriforvaltningen, der forholder sig til hele økosystemet, biodiversiteten generelt og ikke kun til fx fiskeressourcen.

Det er hensigten med lovforslaget, at støtte under den nye hav- og fiskerifondslov desuden skal understøtte gennemførelsen af regeringens politik inden for natur og miljø, klima, innovation samt vækst og beskæftigelse.

På den baggrund skal lovforslaget være med til at fremme vækst og beskæftigelse i fiskeri- og akvakultursektoren samt i relaterede sektorer; ikke mindst i områder, der er afhængige af fiskeri og akvakultur.

Det er regeringens hensigt, at lovforslaget skal bidrage til at styrke konkurrenceevnen i fiskeri, akvakultur og relaterede sektorer blandt andet gennem innovation og samarbejde på tværs af sektorerne om udvikling af nye produkter og teknologier med fokus på at forbedre kvaliteten og værdien af landingerne og de endelige fiskeprodukter.

Lovforslaget skal ligeledes bidrage til at fremme en miljømæssigt bæredygtig akvakulturproduktion samt en bæredygtig udnyttelse af de marinbiologiske ressourcer i fiskeriet, så dansk miljø og natur også i fremtiden kan bære en fødevarerproduktion af en vis størrelse.

Lovforslaget har karakter af en rammelov, der bemyndiger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri (herefter fødevarerministeren) og ministeren for by, bolig og landdistrikter til hver for sig inden for deres ressortområde at udmønte EHFF. Med henblik på at sikre tilstrækkelig fleksibilitet i hele programperioden, giver lovforslaget mulighed for, at ministrene kan iværksætte alle foranstaltninger i EU-retsgrundlaget, som kan finde anvendelse i Danmark, selvom de ikke alle er prioriterede indsatser i Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet på tidspunktet for lovens vedtagelse. Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet er et nationalt program, der fastlægger de konkrete indsatsområder, mål med indsatserne og plan for finansieringen af indsatserne. De enkelte støtteordninger skal være inden for rammerne af Partnerskabsaftalen og det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram, der er godkendt af EU-Kommissionen.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter fastsætter regler vedrørende de lokale aktionsgrupper i fiskeriområderne (herefter FLAG) med hjemmel i lovforslaget, og udmønter på den måde den del af EHFF, der vedrører støtte under administrationsmodellen for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. For spørgsmål, der henhører under ministeren for by, bolig og landdistrikters ressort, udøves beføjelserne i det hele af denne minister.

Med lovforslaget bemyndiges ministrene i øvrigt til at fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for administration og etablering af støtteordninger under EHFF i Danmark efter reglerne om delt forvaltning. Støtte kan tildeles efter ansøgning eller i medfør af regler om udbud, eksempelvis når der gives støtte til myndighedsopgaver eller lignende.

Lovforslaget afløser lov nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven), der samtidigt foreslås ophævet. Ved tekstanmærkning nr. 163 ad § 24.26.30 på Finanslov for finansåret 2014 og for finansåret 2015, er der skabt midlertidig lovhjemmel til udmøntning af EHFF indtil denne lovs ikrafttrædelse.

2. Baggrund for lovforslaget

Baggrunden for lovforslaget er at muliggøre anvendelsen af det nye EU-retsgrundlag med henblik på understøttelse af EU- og nationale prioriteter.

Der er med det nye EU-retsgrundlag for EHFF indført en række ændringer, der medfører behov for en ny lov, idet den hidtil gældende lov, fiskeriudviklingsloven, med senere ændringer tager sit udgangspunkt i EU-retsgrundlaget for den tidligere Fiskeriudviklingsfond, jf. Rådets forordning (EF) Nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond, som fandt anvendelse i perioden 2007-2013.

2.1. EU-retsgrundlaget og princippet om delt forvaltning

Det EU-retlige grundlag for EHFF beror på forordninger, som skal gennemføres i medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om delt forvaltning.

Forordningsgrundlaget for lovforslaget er:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (herefter Forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (herefter den generelle forordning).

Forordningsgrundlaget omfatter desuden EU-Kommissionens gennemførelsesforordninger og delegerede retsakter med supplerende bestemmelser til de ovennævnte forordninger samt øvrige regler fastsat af Unionen (EU) for forhold omfattet af loven. Gennemførelsesforordningerne og de supplerende bestemmelser forventes at træde i kraft inden udgangen af 2014.

Udmøntningen af midlerne i EHFF sker efter EU-princippet og -reglerne om delt forvaltning (jf. nedenfor) som fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle reg-

ler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1602/2002 (herefter Finansforordningen).

Når et EU-budget gennemføres ved delt forvaltning, overdrages der gennemførelsesopgaver fra EU-Kommissionen til medlemsstaterne. Medlemsstaterne får dermed adgang til at gennemføre udmøntningen, i dette tilfælde udmøntningen af EHFF. Kommissionen og medlemsstaterne skal sammen sikre, at de generelle EU-principper, om at EU-budgetterne skal forvaltes økonomisk forsvarligt, gennemsigtighed i forvaltningen og ikke-forskelsbehandling, er opfyldt samt at EU's synlighed skal sikres i forvaltningen. EU-kommissionen og medlemsstaterne opfylder med dette for øje deres respektive forvaltnings-, kontrol- og revisionsforpligtelser, som er fastsat i Finansforordningen og i det øvrige forordningsgrundlag og ved fornøden supplerende, national regulering.

2.2. Partnerskabsaftalen og Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet

Det følger af den generelle forordning, at den enkelte medlemsstat skal indgå en partnerskabsaftale med EU-Kommissionen for budgetperioden 2014-2020. Partnerskabsaftalen beskriver, hvordan Danmark vil anvende De Europæiske Struktur- og Investeringsfonde (herefter ESI-fondene), der er en samlet betegnelse for Den Europæiske Regionalfond, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Landdistriktsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, til blandt andet at fremme vækst og beskæftigelse og til at fremme udviklingen i landbruget og fiskeri- og akvakultursektoren i perioden 2014-2020.

Partnerskabsaftalen er tværgående for ESI-fondene og fastlægger den overordnede strategi for fondene i programperioden 2014-2020 i Danmark.

Det fremgår af den generelle forordning, at Partnerskabsaftalen og Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet (jf. nedenfor) skal udarbejdes i samarbejde med partnerskabet, der omfatter repræsentanter for de relevante myndigheder, erhvervs- og miljøorganisationer, arbejdsmarkedets parter mv. Partnerskabsaftalen suppleres af et nationalt program for hver af fondene, i dette tilfælde Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet, hvor de konkrete indsatsområder, mål med indsatsen og finansieringsplanen, fastlægges. Den danske Partnerskabsaftale udarbejdes af fødevareministeren og erhvervs- og vækstministeren i samarbejde med partnerskabet, EU-Kommissionen og andre relevante myndigheder og interessenter. Aftalen blev i maj 2014 godkendt af EU-Kommissionen.

Det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram er udarbejdet af fødevareministeren, ligeledes med inddragelse af repræsentanter for de relevante myndigheder, erhvervs- og miljøorganisationer, arbejdsmarkedets parter mv. Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet skal miljøvurderes i henhold til lov bekendtgørelse nr. 939 af 3. juli 2013 om miljøvurdering af planer og programmer. Formålet med den strategiske miljø-

vurdering er at kortlægge og vurdere de mulige påvirkninger, som programmet kan medføre. Den strategiske miljøvurdering er udarbejdet af COWI.

Udkast til Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet og den tilhørende strategiske miljøvurdering har været i offentlig høring på Høringsportalen fra den 14. april til den 10. juni 2014 samt i supplerende høring fra den 9. juli til den 3. september 2014. Det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram skal fremsendes til EU-Kommissionens godkendelse.

Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet er et dynamisk og fleksibelt redskab, der løber over en syvårig programperiode. Der kan således være behov for tilpasninger af programmet i løbet af programperioden.

Ændringer i Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet kan eksempelvis blive nødvendige som følge af den strukturelle og økonomiske udvikling, budgetmæssige forhold, ændringer i EU-retsgrundlaget og som følge af en national omprioritering inden for de budgetmæssige og forordningsmæssige rammer.

Desuden kan der blive behov for ændringer som opfølgning på den løbende overvågning og evaluering af programmets gennemførelse og som følge af anmodninger fra EU-Kommissionen. EU-Kommissionen kan eksempelvis anmode en medlemsstat om at foreslå ændringer i sit hav- og fiskeriudviklingsprogram og sin partnerskabsaftale, hvis det er nødvendigt for at kunne understøtte gennemførelsen af relevante henstillinger fra Rådet for den Europæiske Union (herefter Rådet) eller for at maksimere EHFF's virkninger for vækst og konkurrenceevne i medlemsstaten.

Den nærmere udformning af det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram er sket efter forudgående orientering af Folketinget. Folketinget vil blive orienteret ved væsentlige ændringer i programmet.

2.3. Behov for lovgivning

Med lovforslaget fastsættes de bestemmelser, der er nødvendige for administration og etablering af støtteordninger under EHFF i Danmark efter reglerne om delt forvaltning.

Med henblik på at sikre tilstrækkelig fleksibilitet i hele programperioden, giver lovforslaget mulighed for, at fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter hver for sig inden for deres ressortområde kan iværksætte alle foranstaltninger i EU-retsgrundlaget, som kan finde anvendelse i Danmark, selvom de ikke alle er prioriterede indsatser i Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet på tidspunktet for lovens vedtagelse.

Der er ved tekstanmærkning nr. 163 til Finansloven for 2014 og til Finanslov for 2015 skabt midlertidig hjemmel til i 2014 og 2015 at iværksætte visse støtteordninger under EHFF og Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet for 2014-2020 med udgangspunkt i hjemlerne i den gældende fiskeriudviklingslov, men med mulighed for at fravige loven

i forhold til det nye EU-forordningsgrundlag. Bestemmelserne i tekstanmærkningen skal gøre det muligt i 2014 og 2015 at give støtte frem til ikrafttrædelsen af nærværende forslag til lov med henblik på at sikre kontinuitet i aktiviteterne under fiskeriudviklingsprogrammet.

For at yde støtte er udgangspunktet, at forordningsgrundlaget skal være vedtaget, og programmet nedsendt til EU-Kommissionen, men på grund af en meget forsinket vedtagelse af forordningsgrundlaget for EHFF, giver tekstanmærkningen mulighed for, at støtte under EHFF kan gives til ordninger vedrørende dataindsamling, fiskerikontrol og funktionen som kystfiskerfacilitator, allerede inden vedtagelse af forordningsgrundlaget og inden programmet sendes til EU-Kommissionen.

De nærmere betingelser for støtte, herunder detaljerede oplysninger om støtteberettigelse, støttesatser, udbetaling af støtte og lignende vil blive fastsat ved bekendtgørelse, herunder eventuelt ved udbudsbekendtgørelse, hvis støttemodtager skal udpeges efter udbud.

I henhold til artikel 288 i EUF-Traktaten (herefter TEUF) gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gen- givelser af bestemmelser fra forordningerne i denne lov er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.

3. Gældende ret

Den gældende lov, nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven), trådte i kraft den 26. juni 2007. Lovens formål er at skabe rammerne for det størst mulige vedvarende udbytte af den danske fiskeri- og akvakultursektor, hvor ressourcerne udnyttes under hensyn til målet om regional udvikling via udmøntningen af EFF for perioden 2007-2013.

Under fiskeriudviklingsloven er der gennemført en række støtteordninger på Fødevareministeriets område i den ovennævnte periode.

I programperioden 2007-2013 var indsatserne fokuseret på øget konkurrenceevne i fiskeri- og akvakultursektoren, på udvikling af og investering i innovative løsninger, der kunne omsætte nytænkning til værdi og på udvikling af systemer for dokumentation, sporbarhed og certificering inden for både fiskeri og akvakultur. Innovationsaktiviteterne fokuserede blandt andet på at skabe nye produktionsmetoder inden for akvakultursektoren, herunder inden for økologi, og på nye miljøvenlige teknologier.

Der blev desuden fokuseret på forbedring af miljøet, hvilket blandt andet er sket gennem støtte til udvikling i akvakulturproduktionen, som har medført mindsket udledning per produceret enhed, udvikling af nye fiskeriforvaltningsmetoder, udvikling af mere selektive fiskeredskaber samt gennem tilskud til vandløbsrestaurering.

Indsatsen for flere arbejdspladser i de geografiske områder, der er særlig afhængig af akvakultur- og fiskeriindustrien (fiskeri- og akvakulturområder), har været fokuseret på at støtte op om iværksættere og på at gøre områderne mere attraktive for bosætning, blandt andet ved at skabe flere kulturtilbud og bidrage til at skabe de nødvendige servicefaciliteter, fx i de små fiskerihavne.

Støtten under EFF-forordningen har været opdelt på fem såkaldte tematiske akser: 1) Tilpasning af fiskerflåden, 2) Akvakultur, forarbejdning og afsætning af fiske- og akvakulturprodukter, 3) Foranstaltninger af fælles interesse, 4) Bæredygtig udvikling af fiskeriområder og 5) Teknisk bistand.

3.1. Tematisk akse 1, Tilpasning af fiskerflåden

Efter den gældende lov har der været givet støtte til tilpasning af fiskerflåden i forbindelse med fiskeres endelige ophør med fiskeriaktivitet, ligesom det har været muligt at yde støtte til midlertidigt ophør med fiskeriaktivitet, hvis det skulle være nødvendigt at indstille et givent fiskeri i en periode, eksempelvis i forbindelse med artsgenopretning i indre farvande.

Der har ligeledes været ydet støtte til investeringer på fiskerfartøjer, der har haft til hensigt at forbedre arbejdsvilkår og -sikkerhed samt til modernisering af fartøjer og udskiftning af fangststyr, med det formål at fremme et mere selektivt og miljømæssigt skånsomt fiskeri. Det har også været muligt at give forhøjet støtte til fartøjer, der driver kystfiskeri i mindre omfang samt til havnefaciliteter, der tilgodeser kystfiskeri.

Med henblik på at afbøde virkningen af tilpasningen af fiskerflåden, har det under EFF været muligt at støtte fiskeres omstilling til beskæftigelse uden for erhvervet, førtidspensionering eller tidlig tilbagetrækning for berørte fiskere, ligesom det har været muligt at støtte videreuddannelse af fiskere og førstegangsinvestering i fiskerfartøjer for yngre fiskere.

3.2. Tematisk akse 2, Akvakultur, forarbejdning og afsætning af fiske- og akvakulturprodukter

Indsatserne under denne tematiske akse har omfattet tilskud til investeringer i akvakultur, forarbejdning og afsætning af fiske- og akvakulturprodukter. Der har været ydet støtte til investeringer i akvakultur ud fra et relativt bredt sigte, herunder til udvikling af nye produkter, anvendelse af nye arter og arter med godt markedspotentiale samt reduktion af miljøpåvirkning. Det har ligeledes været muligt at yde støtte til investeringer i forarbejdning med særligt henblik på at fremme bæredygtig beskæftigelse inden for den primære akvakultursektor.

Under denne indsats har der desuden været ydet støtte til kontrol og udryddelse af sygdom i akvakultur, ligesom det har været muligt at kompensere muslingeopdrættere for ud-

sættelse af høst af hensyn til befolkningens sundhed i tilfælde af forurenede muslinger.

3.3. Tematisk akse 3, Foranstaltninger af fælles interesse

Under denne indsats har der været ydet støtte til aktiviteter, der har haft et bredere formål end de aktiviteter private virksomheder normalt iværksætter, og som har bidraget til gennemførelsen af EU's fiskeripolitiske mål. Disse aktiviteter har omfattet foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af den danske fauna, investeringer i havne, pilotprojekter, afsætningsfremme, omdannelse af fartøjer til uddannelsesmæssig brug eller udviklingsaktiviteter inden for fiskerisektoren, innovation, uddannelse og kompetenceudvikling samt netværk og samarbejde med henblik på øget konkurrenceevne og bedre indsigt i bæredygtighed og miljøfremme.

3.4. Tematisk akse 4, Bæredygtig udvikling af fiskeriområder

Efter den gældende lov har der under denne tematiske akse været ydet støtte til udvikling af særligt udpegede fiskeriområder gennem støtte til FLAG. FLAG er lokalt forankrede foreninger godkendt af Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, som modtager midler under EFF til at igangsætte godkendte projekter.

Efter den gældende lov kan der ydes støtte til foranstaltninger ved anvendelse af Leader-metoden. Leader-metoden indebærer, at lokale aktionsgrupper udarbejder en lokal udviklingsstrategi for lokalområdet. De disponerer over et budget under fiskeriudviklingsprogrammet og kan inden for rammerne af dette budget prioritere og indstille projekter til støtte, når projekterne bidrager til gennemførelse af udviklingsstrategien. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter træffer med hjemmel i fiskeriudviklingsloven endelig beslutning om tilskud.

Støtte kan blandt andet ydes til projekter, der har til formål at styrke konkurrenceevnen i fiskeriområderne, omstrukturere og omlægge fiskerierhvervet, fremme beskæftigelsesmulighederne, forøge værdien af fiskeri- og akvakulturprodukter, etablere og udvikle faciliteter til gavn for små fiskersamfund og skabe attraktive levevilkår i fiskeriområderne.

Der kan desuden ydes støtte til etablering og drift af lokale aktionsgrupper og til gennemførelse af lokale udviklingsstrategier.

3.5. Tematisk akse 5, Teknisk bistand

Under EFF har såkaldt teknisk bistand til medlemsstaterne været støtteberettiget. Teknisk bistand er økonomisk støtte til medlemsstatens forberedelse, forvaltning og evaluering af det nationale program samt kontrol og revision i relation til gennemførelsen af det nationale program.

4. Hovedpunkterne i lovforslaget

Den tidligere programperiode for støtte under EFF omfattede perioden 1. januar 2007 til den 31. december 2013. Den

nuværende programperiode for støtte under EHFF begyndte den 1. januar 2014 og løber indtil den 31. december 2020.

Det er nødvendigt at fremsætte forslag til en ny hav- og fiskerifondslov, da der er vedtaget et omfattende, nyt forordningsgrundlag for EU's fiskeriudviklingspolitik for programperioden 2014-2020, hvori der er en række nye støttemuligheder i forhold til den tidligere programperiode, herunder særligt fiskerikontrol, dataindsamling, markedsordninger inden for fiskeri og akvakultur samt støtte til den integrerede havpolitik.

4.1. Etablering af støtteordninger

Med lovforslaget gives fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter bemyndigelse til hver for sig inden for deres ressortområde administrativt at gennemføre EHFF's enkelte støtteordninger i Danmark under hensyntagen til Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet og Partnerskabsaftalen, og til at foretage det fornødne i forbindelse med administrationen af støtteordningerne. Støtte kan tildeles efter ansøgning eller i medfør af regler om udbud, eksempelvis når der gives støtte til myndighedsopgaver eller lignende.

Hensigten med lovforslaget er at give mulighed for at kunne gennemføre samtlige støtteordninger i Forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, der kan finde anvendelse i Danmark, med henblik på at sikre lovens anvendelighed i hele perioden 2014-2020. De enkelte støtteordninger skal være inden for rammerne af Partnerskabsaftalen og det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram, der er godkendt af EU-Kommissionen.

Lovforslaget er opbygget med et kapitel om lovens anvendelsesområde (kapitel 1), administrative bestemmelser (kapitel 2), straffebestemmelser mv. (kapitel 3) og ikrafttrædelsesbestemmelser mv. (kapitel 4).

Forordningsgrundlaget beskriver de foranstaltninger, der kan ydes støtte til, og betingelser herfor.

De konkrete støtteordninger kan få hjemmel i en kombination af flere af denne lovs foranstaltninger. Dermed kan ordningerne blive bredere i deres sigte, og der kan sikres synergi og sammenhæng i programindsatsen.

Hvor EFF er opdelt efter tematiske akser, er EHFF opdelt efter seks EU-prioriteter: 1) Bæredygtig udvikling af fiskeri, 2) Bæredygtig udvikling af akvakultur, 3) Kontrol, håndhævelse og dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik, 4) Bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder, 5) Afsætning og forarbejdning og 6) Implementering af den integrerede havpolitik.

Derudover er det under ESI-fondene, herunder EHFF, muligt at give støtte via finansielle instrumenter, ligesom der fortsat er mulighed for at give økonomisk støtte til medlemsstaternes myndighedsopgaver i form af teknisk bistand.

4.1.1. Unionsprioritet 1, Bæredygtig udvikling af fiskeri

En af kerneindsatserne, der skal løftes under EHFF, er implementeringen af den fælles fiskeripolitik, der er en hjørnesten i en bæredygtig udvikling af fiskeriet på EU-plan. Dette gælder blandt andet en økosystembaseret fiskeriforvaltning, der begrænser fiskeriets påvirkning af de marine økosystemer gennem støtte til selektive redskaber, beskyttelse og genopretning af den marine biodiversitet, bl.a. gennem støtte til indsamling af marint affald, samt implementering og håndtering af landingsforpligtelsen, der i perioden 2015-2019 gradvist vil implementere et forbud mod discard (udsmid af fangster) i alle fiskerier.

Støtte til investeringer i selektive redskaber, miljømæssigt skånsomt fiskeri og miljømæssige tiltag i øvrigt er i store træk en videreførelse fra den tidligere programperiode, men med et styrket fokus på at begrænse fiskeriets påvirkning af marine økosystemer.

Det er ligeledes fortsat hensigten at støtte innovation, pilotprojekter og investeringer på fiskerfartøjer, der foruden miljømæssige formål kan have til hensigt at øge kvalitet og værdi af fangsterne. Det er ligeledes fortsat muligt at støtte tiltag, der har til hensigt at forbedre arbejdsmiljøet og sikkerheden om bord.

EHFF skal ydermere bidrage til løsningen af nye udfordringer for medlemsstaterne i en eventuel regionaliseret tilgang til fiskeriforvaltningen og til investeringer i fiskerihavne.

En del af støtten under denne EU-prioritet anvendes til at understøtte vandløbsrestaurering, i regi af de nationale vandplaner og i henhold til Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet).

4.1.2. Unionsprioritet 2, Bæredygtig udvikling af akvakultur

For akvakultur vil et centralt fokus for implementeringen af EHFF være en realisering af målene i akvakulturstrategien. I forordningen for den fælles fiskeripolitik er der krav om national udarbejdelse af en akvakulturstrategi, der også har dannet grundlag for den del af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet, der omhandler akvakultur. I henhold til EU-Kommissionens strategiske retningslinjer for en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren (KOM 2013/229), har akvakulturstrategien til formål at fremme en bæredygtig udvikling af akvakultursektoren med fokus på blandt andet koordineret fysisk planlægning (udpegning af egnede akvakulturområder), konkurrencedygtighed og lige vilkår.

I medfør af lovforslaget bliver det fortsat muligt at yde støtte til produktive investeringer ud fra et bredt sigte, blandt andet med fokus på nye produkter, øget værdi og kvalitet, miljø, dyresundhed og -velfærd, ligesom det fortsat skal være muligt at støtte omlægning til økologisk akvakultur.

Et nyt tiltag er muligheden for støtte til omkostninger forbundet med udpegning af egnede akvakulturområder, der kan være med til at øge potentialet i akvakulturbrug og skåne naturen. Det er ligeledes muligt at støtte en række nye miljøtiltag i akvakulturbrug, herunder opstartsstøtte til nye bæredygtige akvakulturbrugere, samt støtte til forsikringsordninger på dette erhvervsområde.

4.1.3. Unionsprioritet 3, Kontrol, håndhævelse og dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik

Kontrol og dataindsamling, herunder de myndighedsopgaver, der er for medlemsstaten i forbindelse hermed, er nye støttemuligheder under EHFF. Indsatsen skal understøtte den fælles fiskeripolitik for så vidt angår fiskerikontrol samt indsamling, bearbejdning og analyse af data til brug for den videnskabelige rådgivning. Kravene til medlemsstaternes dataindsamling forventes øget fremadrettet, blandt andet som led i implementeringen af den fælles fiskeripolitik.

Det er i forbindelse med støtte til fiskerikontrol muligt efter EU-retsgrundlaget, at støtte medlemsstatens kompetente myndigheders kontrolaktiviteter og tiltag, der sikrer den nødvendige kapacitet til kontrol, herunder relevante investeringer, ligesom det er muligt at støtte private investeringer i indkøb og installation af udstyr, der kræves i forbindelse med myndighedskontrol og håndhævelse.

4.1.4. Unionsprioritet 4, Bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområder

Under EHFF er det muligt at yde støtte til den økonomiske og sociale udvikling i fiskeri- og akvakulturområder gennem støtte til projekter samt til etablering og drift af FLAG i udpegede fiskeri- og akvakulturområder.

Det er i den forbindelse muligt at støtte forberedelse og udvikling af lokaludviklingsstrategier og yde støtte til gennemførelse af projekter under lokaludviklingsstrategierne samt driftsstøtte til FLAG.

FLAGerne skal indstille projekter, der ligger inden for rammerne af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet og den lokale udviklingsstrategi, til støtte.

4.1.5. Unionsprioritet 5, Afsætning og forarbejdning

Indsatser møntet på afsætning og forarbejdning vil blandt andet fokusere på innovation i forarbejdningssektoren, fremme af producentorganisationernes arbejde, herunder forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner samt udvikling af mærkningsordninger, sporbarhed og certificering for så vidt angår bæredygtighed. En producentorganisation er en virksomhed eller organisation, som er oprettet på initiativ af producenter, fiskere eller fartøjsejere og som blandt andet har til formål at sikre planlægning af produktionen og tilpasning til efterspørgsel, herunder mængde og kvalitet.

Støtte til investeringer i forarbejdning i små og mellemstore virksomheder (jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder) kan kun ydes som tilskud. Støtte til andre virksomheder kan ydes via finansielle instrumenter, som eksempelvis lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter.

Som noget nyt i forhold til tidligere kan der ydes støtte til håndtering af landingsforpligtelsen.

Under EHFF er det muligt at give støtte til oplagring, således at fisk, der ikke kan afsættes på markedet til en på forhånd fastsat udløsningspris, kan oplagres med henblik på senere afsætning til konsum. Ordningen er ny og erstatter interventionssystemet, der tidligere har været en del af markedsordningen og derfor ikke omfattet af EFF.

4.1.6. Unionsprioritet 6, Implementering af den integrerede havpolitik

Til fremme af den integrerede havpolitik er det muligt at støtte en række tiltag, herunder foranstaltninger, som beskytter havmiljøet, navnlig biodiversitet og beskyttede marine områder, såsom maritime Natura 2000-områder samt indsatser vedrørende havovervågning og kortlægning.

4.1.7. Finansielle instrumenter

Efter den generelle forordning kan støtte under ESI-fondene ydes gennem tilskud, priser, tilbagebetalingspligtig bistand, finansielle instrumenter eller en kombination heraf.

Finansielle instrumenter er defineret i Finansforordningen som finansielle EU-støtteforanstaltninger afholdt som et supplement over budgettet med henblik på at støtte et eller flere af EU's specifikke politikmål. Sådanne instrumenter kan have form af eksempelvis lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter, og kan, hvor det er relevant, kombineres med tilskud.

Under den gældende fiskeriudviklingslov findes der ikke bestemmelser om støtte til foranstaltninger vedrørende finansielle instrumenter som dem, der er foreslået i denne lov. Med lovforslaget åbnes der således, som noget nyt, mulighed for at yde støtte ved hjælp af finansielle instrumenter.

I medfør af lovforslaget kan der ydes støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan, og som forvaltes direkte eller indirekte af EU-Kommissionen. Støtten omfatter fx bidrag fra EHFF til fælles finansielle instrumenter for garantier og securitisering uden loft til fordel for små og mellemstore virksomheder, der implementeres af Den Europæiske Investeringsbank. Ved securitisering forstås en transaktion eller ordning, hvorved kreditrisikoen ved en eksposering eller en pulje af eksposeringer opdeles i trancher, jf. definitionen heraf i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012.

Desuden kan der ydes støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, og som forvaltes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug eller Fiskeri eller under ministeriets ansvar. Støtte kan blandt andet ydes til finansielle instrumenter, der forbedrer lånefaciliteterne for virksomheder, enten i form af lån direkte til virksomheder eller i form af garantistillelse for lån.

For at kunne yde støtte til finansielle instrumenter er der krav om gennemførelse af en forhåndsanalyse, der har dokumenteret et markedssvigt eller ikke optimale investeringsforhold, og den anslåede størrelse og det anslåede omfang af det offentlige investeringsbehov.

Med loven sikres muligheden for, hvis det senere besluttet, at iværksætte finansielle instrumenter.

4.2. Administration af støtteordninger

Med lovforslaget får fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter bemyndigelse til hver for sig inde for deres ressortområde at fastsætte de regler, der er nødvendige for at etablere og administrere konkrete støtteordninger inden for rammerne af Partnerskabsaftalen og Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet samt i overensstemmelse med EU-forordningsgrundlaget og national ret.

Der vil ved bekendtgørelse blive fastsat regler for ansøgning, betingelser for støtte, støtteniveau, beregning af og udbetaling af støtte, prioritering og udvælgelse, afslag på ansøgning, andre regler for behandling af ansøgninger samt revision og regnskab. Det er endvidere hensigten, at der vil blive fastsat regler om reduktion, bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lov, regler udstedt i medfør heraf, samt EU-retsgrundlaget.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter kan endvidere fastsætte regler om etablering og drift af FLAG.

4.3. Obligatorisk digital kommunikation

For at kunne pålægge borgerne og virksomhederne pligt til at anvende digital kommunikation ved ansøgninger, anmodninger mv. til det offentlige, skal dette være hjemlet i lov.

Med lovforslaget skabes der hjemmel til, at al relevant skriftlig kommunikation mellem Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og virksomheder eller fysiske personer skal foregå digitalt.

Det foreslås, at hjemlen udformes som en bemyndigelse til fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation. Derved bliver det muligt ved bekendtgørelse at fastsætte krav om anvendelse af bestemte it-systemer (herunder særlige portalløsninger, elektroniske formularer, skemaer og lignende) og særlige digitale formater mv.

Ved bekendtgørelse kan der endvidere, hvor det er relevant, fastsættes bestemmelser, som skal lette overgangen til digital kommunikation. Der vil således kunne fastsættes bestemmelser om undtagelse fra kravet om digital kommunikation, fx for visse gruppers vedkommende eller i tilfælde, hvor materialet på grund af sin særlige beskaffenhed ikke er egnet til digital fremsendelse.

Fødevareministeriet har etableret et klagesystem, hvorefter de afgørelser truffet af ministeriets styrelser, som kan påklages, skal indbringes for Fødevareministeriets Klagecenter. Det foreslås, at også klager over afgørelser truffet i henhold til denne lov eller i henhold til regler udstedt i medfør af denne lov omfattes af kravet om digital kommunikation. Også klager over afgørelser, hvor NaturErhvervstyrelsen er klageinstans, omfattes af kravet.

For at gøre kommunikationen mellem borgere/virksomheder og myndigheder så overskuelig som mulig er det hensigten, at enhver kommunikation skal finde sted enten gennem en portalløsning etableret af Fødevareministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter (fx Tast selv-service) eller gennem den digitale postløsning Offentlig Digital Post under borger.dk eller virk.dk. Det vil afhænge af den pågældende kommunikations art og indhold, om det er den ene eller den anden kommunikationskanal, der skal finde anvendelse.

Det vil fremgå af en bekendtgørelse, på hvilken måde kommunikationen mellem ministerierne og de pågældende virksomheder eller personer fremover skal foregå.

Erhvervet og andre relevante parter vil blive inddraget i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen.

I den foreslåede bestemmelse, er det fastsat, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem til adressaten, dvs. til modtageren af meddelelsen, når den er tilgængelig for denne. En hvilken som helst skriftlig kommunikation, som foretages digitalt, herunder også en afgørelse, som sendes via mail, via den offentlige digitale postløsning eller på anden digital vis, er omfattet af bestemmelsen. Dette svarer til, at et papirbrev anses for at være kommet frem, når det pågældende brev er lagt i adressatens fysiske postkasse.

Det er normalt uden betydning, om en afgørelse er kommet til adressatens kundskab. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Adressaten bærer således alene risikoen ved ikke at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

Forslaget har betydning for alle meddelelser, herunder også for om fx en indberetning eller lignende kan anses for rettidig fremkommet. Fremkomsttidspunktet er normalt afgørende for, om en indberetning eller lignende til en myndighed anses for rettidig.

Lovforslaget medfører ikke ændringer i de gældende principper for beregning af frister i forbindelse med klager.

En meddelelse til en myndighed vil normalt være tilgængelig for myndigheden på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen måtte betragte meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

Lovgivningen indeholder på nogle områder krav om eller forudsætter, at dokumenter, som udarbejdes af fysiske personer eller virksomheder eller andre myndigheder, skal være underskrevet.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, fx digital signatur.

Samtidig foreslås det, at ministrene kan fastsætte nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil. Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at underskriftskravet ikke udgør en unødigt barriere for digital kommunikation.

4.4. Udvalg og rådgivning

Lovforslaget indeholder bestemmelser om nedsættelse af et overvågningsudvalg, der skal varetage tilsyns- og opfølgingsfunktioner i forbindelse med administration af støtteordninger efter denne lov. Nedsættelsen af et overvågningsudvalg er forordningsbestemt i den generelle forordning. Overvågningsudvalget vil blive sammensat af repræsentanter for de berørte myndigheder, interesseorganisationer, arbejdsmarkedets parter, foreninger og partnerskaber. Formandskabet for overvågningsudvalget vil blive varetaget af NaturErhvervstyrelsen, der er den kompetente danske forvaltningsmyndighed for Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet.

Fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressort nedsætte rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov. Endvidere kan ministrene indhente rådgivning hos andre udvalg, som er nedsat i medfør af anden lovgivning. Det kan eksempelvis være bestyrelsen for Grønt Udviklings- og Demonstrationsprogram (GUDP).

I medfør af lovforslaget nedsætter ministeren for by, bolig og landdistrikter et indstillingsudvalg, der udvælger og afgiver indstilling om ansøgninger om godkendelse som støtteberettiget FLAG, samt udvælger og afgiver indstilling om indsendelse af lokale udviklingsstrategier.

Fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan hver for sig inden for deres ressortområde fast-

sætte nærmere regler om, at de regionale vækstfora kan afgive indstilling eller udtalelse om projekter vedrørende støtteordninger efter denne lov.

4.5. Klage, delegation og straf

Lovforslaget indeholder desuden bestemmelser om adgangen til at klage, om delegation og om straf i forbindelse med overtrædelser.

Fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan henlægge deres beføjelser vedrørende loven til myndigheder og institutioner under ministerierne. Endvidere kan ministrene efter aftale med vedkommende minister eller vedkommende, kommunale organisation henlægge deres beføjelser vedrørende støtteordninger etableret i medfør af denne lov til andre offentlige myndigheder eller institutioner, og ministrene kan henlægge deres beføjelser til private organisationer.

Fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan i forbindelse med delegation af kompetence fastsætte nærmere regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, og om remonstration. Der kan fastsættes regler om, at sådanne afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om klagens form og indhold. Ministrene bevarer deres fulde instruktionsbeføjelse og kan ændre afgørelser, uden at der foreligger en klage.

Der vil kunne ifaldes bødestraf, hvis ansøger om støtte fx afgiver urigtige oplysninger af betydning for vurdering af ansøgningen, eller hvis en støttemodtager anvender støtten i strid med vilkår fastsat for støttens anvendelse.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Den del af lovforslaget, der skaber hjemmel for fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter til at etablere støtteordninger og yde støtte inden for rammerne af EHFF, har ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for staten. De økonomiske konsekvenser afhænger af, på hvilken måde de foreslåede hjemler konkret bliver udmøntet. De økonomiske konsekvenser for staten vil overordnet afhænge af EU-budgettet til Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet 2014-2020, udformningen af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet og i hvilket omfang andre offentlige midler end statslige bidrager med den offentlige nationale medfinansiering.

Som led i reformen af fiskeripolitikken er EHFF oprettet som eneste EU-finansieringskilde for indsatser til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik. Under EHFF er der afsat 5.749.331.600 Euro for samtlige medlemsstater til anvendelse i 2014-2020 til foranstaltninger under delt forvaltning.

Som noget nyt finansieres foranstaltninger om fiskerikontrol og dataindsamling samt markedsordningen for fiskeri- og akvakulturprodukter under reglerne for delt forvaltning. Disse foranstaltninger har tidligere været finansieret direkte af EU-Kommissionen.

Danmark er tildelt omtrent uændrede midler til de tilsvarende tidligere ordninger under EFF. Midlerne til fiskerikontrol

Tildeling af EHFF-midler til Danmark i 2014-2020

Mio. kr. (afrundet)	TOTAL
Fiskeri og akvakultur (unionsprioritet 1 og 2)	996
Lokale aktionsgrupper (FLAG) (unionsprioritet 4)	
Marked og forarbejdning eksklusiv oplagring (unionsprioritet 5)	
Oplagring af fiskerivarer (unionsprioritet 5)	12
Dataindsamling (unionsprioritet 3)	299
Fiskerikontrol (unionsprioritet 3)	227
Integreret havpolitik (unionsprioritet 6)	19
I alt	1552

Det er en forudsætning for at kunne disponere over midlerne fra EHFF, at der tilvejebringes offentlig national medfinansiering. Minimumskravet til offentlig national medfinansiering er som hovedregel 25 pct. For fiskerikontrol er kravet 10 pct. (dog 30 pct. for kontrolløstøttemidler mv.), for dataindsamling 20 pct. og for FLAG 15 pct. Der kræves ikke offentlig national medfinansiering til oplagring af fiskerivarer.

Størrelsen af den offentlige nationale medfinansiering vil afhænge af den konkrete udmøntning af støttemulighederne.

Den offentlige nationale medfinansiering tilvejebringes fra finanslovsbevillinger til Fødevarerministeriet, Miljøministeriet og Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter. Endvidere vil kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentlige organer og offentlige fonde kunne deltage i medfinansieringen.

For programperioden 2007-2013 udgjorde Danmarks andel af EU's midler fra EFF ca. 995 mio. kr., og den tilsvarende offentlige nationale medfinansiering udgjorde ca. 790 mio. kr. Endvidere modtog Danmark støtte fra EU til fiskerikontrol og dataindsamling.

Som udgangspunkt er det frivilligt for medlemsstaterne, om de ønsker at anvende foranstaltningerne under EHFF, dog er enkelte indsatser obligatoriske. Danmark er således forpligtet til at gennemføre fiskerikontrol og dataindsamling, og midlerne fra EHFF kan anvendes til delvis finansiering af disse opgaver.

6 pct. af Danmarks andel af EU-midler til hav- og fiskeriudvikling reserveres i form af en resultatreserve.

EU-Kommissionen foretager således i 2019, i samarbejde med NaturErhvervstyrelsen, en gennemgang af de resultater, der er opnået ved udgangen af 2018 for Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet. På baggrund af resultatgennemgangen træffer EU-Kommissionen beslutning om frigivelse af den del af resultatreserven, der er knyttet til de EU-prioriteter,

og dataindsamling er væsentligt forøget. I tildelingen er midlerne i et vist omfang bundet til de EU-prioriteter, der er defineret i forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond. Fordelingen er vist i følgende tabel:

hvor de delmål, der er fastsat for programmet, er nået i 2018. Er delmålene for en EU-prioritet ikke nået, kan Danmark foreslå en omfordeling af det dertilhørende beløb i resultatreserven til de prioriteter, for hvilke delmålene er nået, med henblik på at opnå den ønskede fremdrift i programmet.

I medfør af forordningsgrundlaget er der fastlagt et fælles system til evaluering og overvågning med henblik på måling af effekt af støtten under EHFF, herunder på tværs af EU-medlemsstaternes hav- og fiskeriudviklingsprogrammer. Det er hensigten at måle Hav- og fiskeriudviklingsprogrammets fremskridt og resultat i forhold til de opstillede program mål og målsætninger for støtten ved hjælp af en række nationale og EU-fastsatte indikatorer, der blandt andet omfatter resultatindikatorer og såkaldte outputindikatorer.

Udgifter til administration afholdes inden for de på Finansloven afsatte rammer.

Lovforslaget medfører udgifter for de kommuner og regioner, der får mulighed for og vælger at deltage aktivt i udmøntningen af programmet, til at afholde udgifter til administration og eventuel støtte til foranstaltninger omfattet af lovforslaget. Der er således ikke tale om en lovpligtig kommunal eller regional opgave, men en deltagelse som kommunen eller regionen selv vælger.

Det forventes endvidere, at de relevante regioner og kommuner vil vælge at deltage aktivt i de lokale aktionsgrupper, der skal udforme og gennemføre lokale udviklingsstrategier og indstille, om der skal gives støtte eller afslag på støtte under visse støtteordninger. Det er hensigten, at de lokale aktionsgrupper organiseres som foreninger, hvor myndighederne, efter bestyrelsen er nedsat, indgår på lige fod med private interessenter. Der er således ikke tale om en lovpligtig kommunal eller regional opgave.

5.2. Administrative konsekvenser for det offentlige

De administrative konsekvenser for staten vil afhænge af den konkrete udmøntning af de nye tilskudsmuligheder under Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet, dvs. hvilke støtteordninger der etableres, og hvilken administrationsmodel der vælges.

Med EHFF indføres et større antal nye foranstaltninger, og der stilles krav om mere omfattende dokumentation og rapportering til EU-Kommissionen for hver enkelt foranstaltning.

Kravene til udarbejdelse af en partnerskabsaftale mellem Danmark og EU-Kommissionen samt rapportering herom er ligeledes nye administrative opgaver.

Ministeren for by, bolig og landdistrikter træffer beslutning og fastsætter regler vedrørende FLAG, herunder om støtteordninger, med hjemmel i lovforslaget. For disses vedkommende forventes de administrative konsekvenser at være fordelt mellem ministrene i overensstemmelse med ressortfordelingen, jf. Kongelig Resolution af 3. oktober 2011 og samarbejdsaftaler mellem de pågældende ministerier om fordeling af opgaverne.

En eventuel introduktion af støtte til finansielle instrumenter vurderes at udgøre en yderligere administrativ belastning som følge af krav om gennemførelse af en forhåndsvurdering, udarbejdelse af finansieringsaftale eller strategidokument samt årlig udarbejdelse af en særlig rapport til EU-Kommissionen om gennemførelsen af finansielle instrumenter. Herudover vil der, afhængigt af den konkrete udmøntning, være særlige krav til forvaltning og kontrol af finansielle instrumenter, genanvendelse af midler indtil støtteberettigelsesperiodens ophør samt anvendelse af midler efter støtteberettigelsesperiodens ophør, hvilket nødvendiggør en administrativ indsats.

Finansieringen fra EU vil blive udbetalt i henhold til forordningsgrundlaget og reglerne om delt forvaltning, herunder forskrifterne om forvaltning, revision og kontrol. For forvaltningen indebærer det krav om fuldstændig beskrivelse af sagsgangen, krav om flere kontrolled i sagsbehandlingen, funktionsadskillelse, checklister, rapportering til EU-kommissionen og krav til IT-sikkerhed. I forhold til gældende regler forventes det, at der bliver stillet større krav i forhold til forvaltningen, kontrol, IT-sikkerhed og med hensyn til rapportering til EU-Kommissionen.

Samlet set skønnes indførelse af nye støtteordninger med hjemmel i de nye bemyndigelser at få administrative konsekvenser for staten som følge af EU-retsgrundlagets nye krav til blandt andet sagsbehandling og kontrol. De administrative konsekvenser for staten afklares i det videre forløb med den konkrete udmøntning af programmet og beslutningen om, hvilke foranstaltninger, der skal medtages i de ordninger, der skal gennemføres i Danmark. En del af de administrative udgifter vil kunne medfinansieres af EHFF under teknisk bistand.

Lovforslaget skønnes ikke at få direkte administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

Det forventes dog, at de relevante regioner og kommuner vil deltage aktivt i FLAG. Der er ikke tale om en lovpligtig kommunal eller regional opgave.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget skønnes at have positive økonomiske konsekvenser for fiskeri- og akvakultursektoren, idet der tilvejebringes hjemmel til etablering af støtteordninger, således at virksomheder og fiskerihavne får mulighed for efter ansøgning at opnå offentlig støtte til gennemførelse af projekter vedrørende investeringer, innovation og netværk mv. Der er i øvrigt tale om frivillige ordninger.

Fiskeri- og akvakultursektoren er afhængig af de naturbetingede og reguleringsmæssige produktionsmuligheder, og indtjeningen er stærkt påvirket af prisudviklingen på de internationale markeder for fisk og akvakulturprodukter.

Det forventes, at forslaget vil kunne bidrage til at udvikle en miljømæssigt og økonomisk bæredygtig produktion, blandt andet gennem en forbedret regulering af ressourceudnyttelsen og ved at fremme innovation og værditilvækst.

Der forventes at være ændringer i de erhvervsrettede støtteordninger i forhold til de hidtil gældende, men det forventes ikke at medføre øgede administrative byrder.

Lovforslaget giver hjemmel til at kræve digital kommunikation i forbindelse med støtteordningerne. Der vil i en overgangsperiode kunne forventes visse omstillingsomkostninger for virksomheder og andre erhvervsdrivende, der søger støtte under EHFF, hvorefter disse dog vil kunne drage fordel af en nemmere ansøgnings-, indberetnings- og udbetalingsprocedure samt samspil med det offentlige i øvrigt.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering med henblik på en vurdering af, om lovforslaget skal forelægges Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedsforum. Styrelsen vurderer ikke, at lovforslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt virksomhedsforum. Lovforslaget har derfor ikke været forelagt Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedsforum.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes at have positive miljømæssige konsekvenser, idet der ydes støtte til en række tiltag, der har til hensigt at begrænse fiskeri- og akvakultursektorens miljøpåvirkning samt at beskytte og forbedre den akvatiske flora og fauna.

I overensstemmelse med de lovmæssige krav er der udarbejdet en strategisk miljøvurdering i forbindelse med udarbejdelsen af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet.

Den foreløbige miljøvurderingsrapport, der er udarbejdet af COWI, konkluderer, at programmets indsatser vurderes at have en række positive indvirkninger på miljøet. Det fremgår af miljøvurderingsrapporten, at programmet indtænker og operationaliserer en række tværgående krav i den generelle miljø- og naturbeskyttelsespolitik i programmets støtteordninger, samtidig med at indsatsen i programmet lægger op til en forøgelse af støtte til mere miljøvenlige produktionsformer i fiskeri- og akvakultursektoren. En styrket mulighed for at støtte udvikling af miljøteknologi er et yderligere bidrag til at kontrollere og nedbringe det traditionelle fiskeri og akvakulturs indvirkninger på miljøet.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der fastlægger rammerne for en række støtteordninger efter reglerne i forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og efter den generelle forordning.

I henhold til den generelle forordning skal Danmark udarbejde en partnerskabsaftale for perioden 1. januar 2014 - 31. december 2020. Partnerskabsaftalen skal fastlægge den samlede nationale ramme for anvendelsen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) i Danmark, og den skal fastlægge de overordnede rammer for implementering og forvaltning af programmerne under de enkelte fonde. Partnerskabsaftalen skal omfatte al støtte fra de pågældende fonde i perioden.

Partnerskabsaftalen for Danmark er fremsendt til EU-Kommissionen i marts 2014 og blev godkendt af EU-Kommissionen i maj 2014. Aftalen vil blive revideret, når der er indgået politisk aftale om den økonomiske fordeling af midler under EHFF.

I henhold til forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og den generelle forordning skal der udarbejdes et hav- og fiskeriudviklingsprogram. Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet indeholder en strategi med henblik på at opfylde EU-prioriteterne for udvikling af fiskeri og akvakultur samt relaterede sektorer gennem en række foranstaltninger. Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet, der skal være i overensstemmelse med partnerskabsaftalen, skal godkendes af EU-Kommissionen.

Det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram forventes fremsendt til EU-Kommissionen i ultimo 2014. EU-Kommissionens **Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser**

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De økonomiske konsekvenser for staten vil afhænge af den konkrete udmøntning af de nye tilskudsmuligheder under

missionen har en frist på seks måneder efter modtagelsen af programmet til at godkende det.

EU's statsstøttere, særligt Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF på de minis-støtte, og Kommissionens forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens art. 107 og 108, vil blive anvendt, hvor der vil være konkrete støtteordninger, som vil være omfattet af artikel 107-109 i TEUF, og som ikke er undtaget i medfør af dennes artikel 42.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 24. juni 2014 til den 5. august 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, 3F, Bornholmsregions kommune, Bæredygtigt Landbrug, Copenhagen Business School, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Ornitologisk Forening, Danske Havne, Danske Regioner, Datatilsynet, Det Økologiske Fødevareråd, Det Økologiske Råd, DTU Aqua, Dyrenes Beskyttelse, Finansrådet, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, Forbrugerrådet, Foreningen af Vandværker i Danmark, Friluftsrådet, FRS-danske revisorer, Greenpeace, Håndværksrådet, Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi, Institut for menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Lokale Aktionsgrupper (FLAG), Landsorganisationen i Danmark, Marine Ingredients Denmark, Natur og Samfund, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet, Realkreditrådet, Regions Hovedstaden, Region Sjælland, Region Syddanmark, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Sammenslutningen af Danske Småer, Skagensfiskernes Producentorganisation, Syddansk Universitet, WWF Verdensnaturfonden, Visit Denmark, Økologisk Landsforening, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

11. Sammenfattende skema

		Hav- og Fiskeriudviklingsprogrammet, dvs. hvilke støtteordninger der etableres, og hvilken administrationsmodel der vælges.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og Regioner	Ingen	De administrative konsekvenser for staten vil afhænge af den konkrete udmøntning af de nye tilskudsmuligheder under Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet. Konsekvenserne for staten som følge af de nye krav til blandt andet sagsbehandling, kontrol og rapportering samt eventuelt iværksættelsen af nye ordninger afklares i det videre forløb med den konkrete udmøntning af programmet. Desuden vurderes en eventuel introduktion af støtte til finansielle instrumenter at medføre yderligere administrative konsekvenser som følge af blandt andet krav om gennemførelse af en forhåndsvurdering, særlige krav til forvaltning og kontrol, genanvendelse af midler og rapportering til EU-Kommissionen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes at have positive konsekvenser for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget forventes ikke at medføre øgede administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes at få positive miljømæssige konsekvenser	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der fastsætter rammerne for en række støtteordninger efter reglerne i EHFF.</p> <p>Danmark skal udarbejde en partnerskabsaftale for perioden 1. januar 2014 -31. december 2020, der skal fastlægge den samlede nationale ramme for anvendelsen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Sammenhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond i Danmark. Partnerskabsaftalen skal fastlægge de overordnede rammer for implementering og forvaltning af programmerne under de enkelte fonde, og den skal omfatte al støtte fra de pågældende fonde i perioden.</p> <p>Der skal desuden udarbejdes et hav- og fiskeriudviklingsprogram for perioden 2014-2020. Programmet gennemfører strategien med henblik på at opfylde EU-prioriteterne for hav- og fiskeriudvikling og skal være i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Programmet skal godkendes af EU-Kommissionen.</p> <p>EU's statsstøttere, særligt Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelsen af artikel 107 og 108 i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde på de mininis-støtte, og Kommissionens forordning nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens art. 107 og 108, vil blive anvendt, hvor der vil være konkrete støtteordninger, som vil være omfattet af artikel 107-109 i TEUF, og som ikke er undtaget i medfør af dennes artikel 42.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det er hensigten med lovforslaget at sikre det nationale hjemmelsgrundlag for, at fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan yde støtte i Danmark un-

der den Europæiske Hav- og Fiskerifond (herefter EHFF) inden for hver deres ressortområde.

Kompetencefordelingen mellem ministrene efter loven følger af den til enhver tid gældende ressortfordeling og aftaler, der udmønter ressortfordelingen.

Der er med det nye EU-retsgrundlag for EHFF indført en række ændringer, der medfører behov for en ny lov, idet den hidtil gældende lov, nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven), tager sit udgangspunkt i EU-retsgrundlaget for den tidligere Fiskeriudviklingsfond (EFF), jf. Rådets forordning (EF) Nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond, som fandt anvendelse i perioden 2007-2013.

Formålet med loven er at etablere støtteordninger under EHFF, der skal bidrage til opfyldelse af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og den danske gennemførelse af den fælles fiskeripolitik samt den integrerede havpolitik. Dette vil ske gennem målsætninger om at fremme et miljømæssigt bæredygtigt, ressourceeffektivt, konkurrencedygtigt og videnbaseret fiskeri og akvakultur.

Efter EU-retsgrundlaget for denne lov skal støtten under fondene ydes i overensstemmelse med EU-principper og -regler om delt forvaltning.

Bestemmelsen i det foreslåede *stk. 2* fastlægger hvilke foranstaltninger, der kan etableres med hjemmel i denne lov.

Med henblik på at sikre denne lovs anvendelighed i hele perioden 2014-2020 medtages alle foranstaltninger i forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, der kan finde anvendelse i Danmark, selvom de ikke er prioriterede på tidspunktet for denne lovs vedtagelse. Etablering af støtteordninger skal i henhold til forordningsgrundlaget ske inden for rammerne af Partnerskabsaftalen mellem Danmark og EU-Kommissionen og det nationale hav- og fiskeriudviklingsprogram. Den endelige prioritering af, hvilke støtteordninger, der skal etableres, vil blive fastsat gennem de politiske forhandlinger om udmøntning af programmet. Heri kan blandt andet indgå ordninger, som videreføres fra den tidligere programperiode 2007-2013, fx støtte til investeringer i fiskerihavne, støtte til begrænsning af fiskeriets indvirkning på miljøet, investeringer i fartøjer, investeringer i akvakultur samt støtte til afsætningsfremme. Dertil kommer nye ordninger vedrørende kontrol og håndhævelse samt dataindsamling som ledsageforanstaltninger til den fælles fiskeripolitik.

Stk. 2, nr. 1-6, gengiver de seks unionsprioriteter, som EHFF skal understøtte med henblik på opfyldelse af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik samt den integrerede havpolitik. I forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifonds enkelte artikler fastsættes de konkrete foranstaltninger, der skal medvirke til at opfylde disse mål. I det følgende uddybes de enkelte foranstaltninger under den en-

kelte unionsprioritet, som fremgår af forordningsgrundlagets artikler.

I henhold til Kongelig Resolution af 3. oktober 2011 varetager ministeren for by, bolig og landdistrikter støtteordninger vedrørende fremme af bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakulturområdet i henhold til § 1, stk. 2, nr. 4.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 1*, foreslås det, at fødevareministeren får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende bæredygtig udvikling af fiskeri, jf. Afsnit V, Kapitel I (artikel 26-44), i forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 26 i forordningen, der omhandler innovation i fiskeriet, yde støtte til projekter, der har til formål at udvikle eller indføre nye eller væsentligt forbedrede varer, processer og teknikker, forvaltnings- og organisationssystemer samt forbedret udstyr.

Ministeren kan i henhold til artikel 27 i forordningen, der omhandler rådgivningstjenester, yde støtte til gennemførlighedsundersøgelser og rådgivningstjenester, der vurderer levedygtigheden af projekter, som kan være støtteberettigede under programmet, ligesom det er muligt at støtte faglig rådgivning om miljømæssig bæredygtighed samt virksomheds- og markedsføringsstrategier.

Ministeren kan i henhold til artikel 28 i forordningen, der omhandler partnerskaber mellem videnskabsfolk og fiskere, yde støtte til oprettelse af netværk, aftaler med partnerskaber eller sammenslutninger mellem et eller flere uafhængige videnskabelige organer og fiskere, fiskerierorganisationer og tekniske organer. Det er ligeledes muligt at yde støtte til de aktiviteter, der foretages i henhold til disse netværk, aftaler mellem partnerskaber eller sammenslutninger.

Ministeren kan i henhold til artikel 29 i forordningen, der omhandler fremme af menneskelig kapital, jobskabelse og social dialog i fiskeriet, yde støtte til erhvervsuddannelse, livslang læring, fælles projekter, formidling af viden og innovativ praksis samt tilegnelse af nye erhvervmæssige færdigheder. Det er ligeledes muligt at støtte netværk og udveksling af erfaringer og bedste praksis mellem interessenter i fiskeriet samt yde støtte til fremme af den sociale dialog på EU-plan, nationalt, regionalt og lokalt plan med inddragelse af fiskere, arbejdsmarkedets parter og andre relevante interessenter.

Ministeren kan i henhold til artikel 30 i forordningen, der omhandler diversificering af indtjeningsformer i fiskeriet og nye former for indkomst, yde støtte til investeringer, der bidrager til en udvidelse af fiskernes indtjeningsmuligheder, med henblik på at supplere indkomsten fra fangster, fx ved investeringer i fisketurisme, fiskemiljøtjenester og uddannelsesaktiviteter vedrørende fiskeri.

Ministeren kan i henhold til artikel 31 i forordningen, der omhandler opstartsstøtte til unge fiskere, yde støtte til unge fiskere, der ønsker at erhverve et fiskerfartøj for første gang.

Ministeren kan i henhold til artikel 32 i forordningen, der omhandler sundhed og sikkerhed, yde støtte til investeringer om bord eller i personligt udstyr med henblik på at forbedre hygiejne, sundhed, sikkerhed og arbejdsvilkår for fiskere.

Ministeren kan i henhold til artikel 33 i forordningen, der omhandler midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter, yde støtte til finansiering af foranstaltninger til midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter i tilfælde, hvor forhold nødvendiggør, at et givet fiskeri indstilles i en periode, for derefter at kunne genoptages, herunder hvor midlertidigt ophør er fastsat i en forvaltningsplan eller i forbindelse med genopretning af fiskebestande i indre farvande.

Ministeren kan i henhold til artikel 34 i forordningen, der omhandler endeligt ophør med fiskeriaktivitet, yde støtte til finansiering af foranstaltninger til fiskeres endelige ophør med fiskeriaktivitet ved ophugning af fartøjer med det formål, hvis nødvendigt, at bidrage til en tilpasning af kapaciteten (dvs. omfanget af fartøjer i antal, vægt og energiforbrug), hvor den markedsbaserede fiskeriregulering ikke slår fuldt til, eller i særlige situationer, fx hvor særlige, afgrænsede fiskerier må ophøre med kort varsel.

Ministeren kan i henhold til artikel 35 i forordningen, der omhandler gensidige fonde for ugunstige vejrforhold og miljøhændelser, bidrage til gensidige fonde, der skal betale økonomisk godtgørelse til fiskere for økonomiske tab forårsaget af ugunstige vejrforhold, miljøhændelser eller redningsomkostninger for fiskere og fiskerfartøjer i tilfælde af en ulykke til havs i forbindelse med deres fiskeriaktiviteter. Med gensidige fonde forstås efter EHFF en ordning, som giver de tilsluttede fiskere mulighed for at forsikre sig selv, hvorved der ydes godtgørelse til de tilsluttede fiskere for økonomiske tab, forårsaget af forhold som omhandles i den pågældende EU-bestemmelse.

Ministeren kan i henhold til artikel 36 i forordningen, der omhandler støtte til systemerne for tildeling af fiskerimuligheder (dvs. kvoter), yde støtte til udformningen, udviklingen, overvågningen, evalueringen og forvaltningen af systemerne for tildeling af fiskerimuligheder med henblik på at tilpasse fiskeriaktiviteterne til fiskerimulighederne.

Ministeren kan i henhold til artikel 37 i forordningen, der omhandler støtte til udformning og gennemførelse af bevaringsforanstaltninger (fx lukning af visse områder for fiskeri, anvendelse af redskaber mv.) og regionalt samarbejde, yde støtte til udformning, udvikling og overvågning af tekniske og administrative midler, som er nødvendige for udviklingen og gennemførelsen af bevaringsforanstaltninger, fx i Natura 2000-områder, og regionalisering, herunder interessenters deltagelse og medlemsstaters samarbejde om udformningen og gennemførelsen af bevaringsforanstaltninger og regionalisering.

Ministeren kan i henhold til artikel 38 i forordningen, der omhandler begrænsning af fiskeriets indvirkning på havmiljøet og tilpasning af fiskeriet til beskyttelse af arter, yde

støtte til køb af selektive fiskeredskaber og udstyr, der begrænser, og hvis muligt, eliminerer fiskeriets fysiske og biologiske indvirkning på økosystemer eller havbunden. Det er ligeledes muligt at yde støtte til køb af udstyr og investeringer om bord, der har til hensigt at eliminere udsmid ved at undgå og reducere uønskede fangster af kommercielle bestande, ligesom det er muligt at yde støtte til håndtering af uønskede fangster om bord på fartøjerne.

Det er under forordningen ligeledes muligt at yde støtte til indkøb af udstyr til beskyttelse af redskaber og fangster mod beskyttede pattedyr og havfugle.

Ministeren kan i henhold til artikel 39 i forordningen, der omhandler innovation i tilknytning til bevaring af havets biologiske ressourcer, yde støtte til projekter, der har til formål at udvikle eller indføre ny teknisk eller organisatorisk viden, som kan mindske fiskeriaktivitetens indvirkning på miljøet, herunder gennem bedre fangstmetoder og redskabsselektivitet, eller som har til formål at give en mere bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer og sameksistens med beskyttede rovdyr. Denne indsats har til formål at bidrage til gradvis eliminering af udsmid og bifangster og lette overgangen til udnyttelse af ressourcerne i overensstemmelse med landingsforpligtelsen, under hvilken alle fangster skal landes.

Ministeren kan i henhold til artikel 40 i forordningen, der omhandler beskyttelse og genopretning af marin biodiversitet og marine økosystemer og godtgørelsesordninger inden for rammerne af bæredygtige fiskeriaktiviteter, yde støtte til fiskeres indsamling af affald fra havet, herunder fjernelse af tabte fiskeredskaber, og til bygning, etablering eller modernisering af faste eller mobile anlæg, der skal beskytte og fremme den marine fauna og flora, såsom stenrev, herunder den videnskabelige forberedelse og evaluering heraf. Det er ligeledes muligt at støtte en bedre forvaltning eller bevarelse af havets biologiske ressourcer samt iværksætte kompensationsforanstaltninger for skader af fiskernes fangster forårsaget af sæler eller fugle.

Ministeren kan i henhold til artikel 41 i forordningen, der omhandler energieffektivitet og modvirkning af klimaændringer, yde støtte til investeringer i udstyr eller investeringer om bord, som har til formål at reducere emission af forurenende stoffer eller drivhusgasser og øge energieffektiviteten for fiskerfartøjer.

Det er ligeledes muligt at yde støtte til energieffektivitetsrevisioner og -ordninger samt undersøgelser af, hvorvidt alternative fremdriftssystemer og skrogets udformning bidrager til fiskerfartøjets energieffektivitet.

Ministeren kan i henhold til artikel 42 i forordningen, der omhandler merværdi, produktkvalitet og anvendelse af uønskede fangster, yde støtte til investeringer, der skaber merværdi for fiskevarer, navnlig ved at tillade, at fiskere foretager forarbejdning, afsætning og direkte salg af deres egne

fangster samt innovative investeringer om bord, der forbedrer kvaliteten.

Ministeren kan i henhold til artikel 43 i forordningen, der omhandler fiskerihavne, landingssteder, auktionshaller og nødhavne, yde støtte til investeringer, der forbedrer infrastrukturen på disse steder, herunder investeringer i anlæg til indsamling af affald, med henblik på at øge kvaliteten af, kontrollen med og sporbarheden af de produkter, der landes, samt at forbedre energieffektiviteten, miljøbeskyttelsen samt sikkerhed og arbejdsvilkår.

Ministeren kan i henhold til artikel 44 i forordningen, der omhandler ferskvandsfiskeri og akvatisk fauna og flora i ferskvandsområder, yde støtte til forvaltning, genopretning og overvågning af Natura 2000-områder (jf. Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle), som er berørt af fiskeriaktiviteter og genoprettelse af ferskvandsområder i overensstemmelse med vandrammedirektivet (jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger), herunder vandrende arters gydepladser og vandringsveje. Det er desuden muligt at yde støtte til modernisering eller etablering af faste eller mobile anlæg, der skal beskytte og fremme den akvatiske fauna og flora, såsom trævækst tæt på vandløb.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 2*, foreslås det, at fødevareministeren får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende bæredygtig udvikling af akvakultur, jf. Afsnit V, Kapitel II (artikel 47-57), i forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 47 i forordningen, der omhandler innovation i akvakultur, yde støtte til projekter, der har til formål at udvikle teknisk, videnskabelig eller organisatorisk viden inden for akvakulturbrug, særligt med henblik på at reducere indvirkningen på miljøet, reducere afhængigheden af fiskemel og -olie, fremme en bæredygtig anvendelse af ressourcer i akvakultursektoren, forbedre dyrevelfærd eller lette nye bæredygtige produktionsmetoder.

Det er ligeledes muligt at støtte udviklingen og markedsføringen af nye akvakulturarter med godt markedspotentiale, nye eller væsentligt forbedrede produkter, processer, forvaltnings- og organisationssystemer samt undersøgelser af den tekniske eller økonomiske gennemførlighed af innovative produkter eller processer.

Ministeren kan i henhold til artikel 48 i forordningen, der omhandler produktive investeringer i akvakultur, yde støtte til produktive investeringer i akvakultur. Det omfatter investeringer, der har til hensigt at udvikle nye akvakulturprodukter og opdrættede arter, forbedre akvakulturprodukters kvalitet og værdi samt udvide akvakulturvirksomheders indtjeningsmuligheder. Det gælder ligeledes investeringer i modernisering af akvakulturanlæg, herunder med henblik på

forbedring af arbejds- og sikkerhedsforhold, dyresundhed og -velfærd, herunder indkøb af udstyr, der skal beskytte akvakulturbrugene mod vildtlevende rovdyr.

Som en del af de produktive investeringer er det endvidere muligt at yde støtte til investeringer, der mindsker miljøpåvirkningen, forbedrer ressourceeffektiviteten og energieffektiviteten samt mindsker akvakulturvirksomheders indvirkning på vandforbruget og -kvaliteten, herunder fremme af lukkede akvakultursystemer med lavere vandforbrug og udledning, ligesom det er muligt at yde støtte til genopretning af eksisterende akvakulturdamme eller -laguner.

Ministeren kan i henhold til artikel 49 i forordningen, der omhandler forvaltnings-, vikar- og rådgivningstjenester for akvakulturbrug, yde støtte til oprettelse af sådanne tjenester samt indkøb af rådgivningstjenester af teknisk, videnskabelig, juridisk, miljømæssig eller økonomisk art.

Ministeren kan i henhold til artikel 50 i forordningen, der omhandler fremme af menneskelig kapital og netværk, yde støtte til netværk og udveksling af erfaringer og bedste praksis blandt akvakulturvirksomheder, erhvervsorganisationer og andre interessenter.

Det er ligeledes muligt at yde støtte til erhvervsuddannelse, livslang læring, formidling af viden og innovativ praksis, tilrettelse af nye erhvervmæssige færdigheder samt tiltag, der har til hensigt at forbedre arbejdsvilkår og sikkerhed på arbejdspladsen.

Ministeren kan i henhold til artikel 51 i forordningen, der omhandler forøgelse af akvakulturbrugs potentiale, yde støtte til identifikation og kortlægning af de bedst egnede områder til udvikling af akvakultur og områder, hvor akvakultur bør udelukkes for at bevare sådanne områders rolle i økosystemet. Det er ligeledes muligt at støtte forbedring og udvikling af støttefaciliteter og infrastruktur, der er nødvendige for at øge potentialet for akvakulturbrug og mindske akvakulturens negative indvirkning på miljøet, ligesom det er muligt at støtte tiltag, gennemført af de kompetente myndigheder med henblik på at forhindre alvorlige skader på akvakultur eller efter registrering af øget dødelighed eller sygdomme i akvakulturbrug.

Ministeren kan i henhold til artikel 52 i forordningen, der omhandler tilskyndelse til nye akvakulturbrugere, der udøver bæredygtig akvakultur, yde støtte til nye akvakulturproducenters oprettelse af miljømæssigt bæredygtige akvakulturvirksomheder.

Ministeren kan i henhold til artikel 53 i forordningen, der omhandler omlægning til miljøledelse, miljørevision og økologisk akvakultur, yde støtte til omlægning af konventionelle akvakulturproduktionsmetoder til økologisk akvakultur samt deltagelse i Den Europæiske Unions ordninger for miljøledelse og miljørevision.

Ministeren kan i henhold til artikel 54 i forordningen, der omhandler akvakultur, der yder miljøtjenester, yde støtte til

akvakulturmetoder, der opfylder specifikke miljøbehov og er omfattet af specifikke driftskrav som følge af udpegelsen af marine Natura 2000-områder. Det er ligeledes muligt at yde støtte til akvakulturaktiviteter, der omfatter bevaring og forbedring af miljøet, biodiversitet og forvaltning af landskabet.

Ministeren kan i henhold til artikel 55 i forordningen, der omhandler folkesundhedsforanstaltninger, yde støtte i form af godtgørelse til bløddyrsopdrættere, såsom muslingeproducenter, for midlertidig indstilling af høst af opdrættede bløddyr af hensyn til folkesundheden i tilfælde af kontaminering som resultat af spredning af toksisk plankton eller forekomst af biotoksinerholdigt plankton.

Ministeren kan i henhold til artikel 56 i forordningen, der omhandler foranstaltninger vedrørende dyresundhed og dyrevelfærd, yde støtte til udgifter til kontrol med og udryddelse af sygdomme inden for akvakultur, initiativer, der tager sigte på at mindske akvakuarens afhængighed af veterinærmedicin samt udveksling af bedste praksis med henblik på at fremme en hensigtsmæssig anvendelse af veterinærmedicin.

Det er også efter lovforslaget muligt at støtte etablering og drift af sundhedsorganisationer inden for akvakultursektoren samt godtgørelse af bløddyrsopdrættere for midlertidig indstilling af deres aktiviteter som følge af usædvanlig massedødelighed.

Ministeren kan i henhold til artikel 57 i forordningen, der omhandler akvakulturforsikring, yde støtte til bidrag til en akvakulturforsikring, der skal dække tab som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejrforhold, pludselige ændringer i vandkvaliteten og -mængden, sygdomme inden for akvakultur, svigt eller ødelæggelse af produktionsanlæg, som operatøren ikke er skyld i.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, foreslås det, at fødevarerministeren får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende fremme af kontrol og håndhævelse samt dataindsamling, jf. Afsnit V, Kapitel VI (artikel 76-77), i forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 76 i forordningen, der omhandler kontrol og håndhævelse, blandt andet yde støtte til finansiering af myndighedsopgaver i forbindelse med kontrol og håndhævelse. Det er herunder muligt at finansiere gennemførelsen af kontrol, inspektion og håndhævelse som pålagt af unionssamarbejdet, herunder indkøb, installation og/eller udvikling af teknologi.

Det er ligeledes muligt at finansiere udvikling, indkøb og installation af de komponenter, der er nødvendige for at sikre datatransmission fra de aktører, der er involveret i fiskeri og markedsføring af fiskevarer, til de relevante myndigheder, herunder de nødvendige komponenter til elektroniske registrerings- og indberetningssystemer (ERS), fartøjsovervågningssystemer (VMS) og automatiske identifikationssystemer (AIS), som anvendes til kontrolformål. Det er desuden

muligt at finansiere udvikling, indkøb og installation af de komponenter, der er nødvendige for at sikre sporbarhed for fiskevarer og akvakulturprodukter.

Gennemførelse af programmer med henblik på udveksling og analyse af data mellem medlemsstaterne, modernisering og indkøb af patruljefartøjer, luftfartøjer og helikoptere samt andre kontrolmidler er desuden myndighedsopgaver, som er mulige at finansiere under denne foranstaltning. Dette gælder også uddannelses- og udvekslingsprogrammer for personale med ansvar for overvågning og kontrol af fiskeriaktiviteter.

For bestande, der er omfattet af specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer er det muligt at støtte programmer forbundet med gennemførelsen af en handlingsplan samt driftsomkostninger i forbindelse med levering af forstærket kontrol.

Ministeren kan i henhold til artikel 77 i forordningen, der omhandler dataindsamling, yde støtte til indsamling, forvaltning og brug af data som pålagt af unionssamarbejdet, herunder indsamling, forvaltning og anvendelse af data til videnskabelige analyser og gennemførelse af den fælles fiskeripolitik samt nationale, tværnationale og subnationale flerårige stikprøveprogrammer. Dette gælder også forskningsundersøgelser til havs, overvågning af erhvervsfiskeri og rekreativt fiskeri til havs, herunder overvågning af bifangster af pattedyr og havfugle, samt myndighedsrepræsentanters deltagelse i regionale koordineringsmøder og andre møder.

Det er ligeledes muligt at yde støtte til forbedring af dataindsamlings- og dataforvaltningssystemer samt gennemførelse af pilotundersøgelser med henblik på at forbedre de nuværende dataindsamlings- og dataforvaltningssystemer.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 4*, foreslås det, at ministeren for by, bolig og landdistrikter får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende fremme af bæredygtig udvikling af fiskeri- og akvakuareområder, jf. Afsnit V, Kapitel III (artikel 62-64), i forordningen. Der vil være tale om støtte til FLAG aktiviteter.

FLAGer vil være private foreninger, der er etableret i overensstemmelse med regler fastsat af ministeren for by, bolig og landdistrikter. Ministeren skal efter den generelle forordning fastsætte de overordnede rammer for FLAGernes sammensætning, blandt andet med henblik på at sikre god koordinering med kommuner og regioner. Den eller de relevante kommunalbestyrelser og det regionale vækstforum vil få mulighed for at lade sig repræsentere i FLAGens bestyrelse.

I henhold til EU-retsgrundlaget skal FLAGerne udarbejde en lokal udviklingsstrategi. FLAGernes arbejde skal fremme borgerinddragelse og nærdemokrati. Civilsamfundet i FLAGens område bør således i videst muligt omfang inddrages i forbindelse med udarbejdelse af den lokale udviklingsstrategi og efterfølgende ved dens gennemførelse.

For at understøtte processen med etablering af FLAGer og med at igangsætte og koordinere aktiviteter under programmet, kan der ansættes en koordinator. Koordinatoren skal i øvrigt fungere som bindeled mellem de lokale aktionsgrupper og Ministeriet for By, bolig og Landdistrikter. Koordinatorerne ansættes lokalt og kan medfinansieres via Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet.

Det er hensigten at yde støtte til forberedelse og udvikling af lokale aktionsgrupper, herunder blandt andet til forberedelse af lokale udviklingsstrategier.

Efter den gældende lov kan støtte blandt andet ydes til projekter, der har til formål at styrke konkurrenceevnen i fiskeriområderne, omstrukturere og omlægge fiskerierhvervet, fremme beskæftigelsesmulighederne, forøge værdien af fiskeri- og akvakulturprodukter, etablere og udvikle faciliteter til gavn for små fiskersamfund og skabe attraktive levevilkår i fiskeriområderne.

Ministerens kan i henhold til artikel 62 i forordningen, der omhandler støtte fra EHFF til lokaludvikling styret af lokalsamfundet, yde støtte til forberedelse og gennemførelse af lokaludviklingsstrategier samt samarbejdsaktiviteter, driftsomkostninger og aktivitetsstyring.

Ministerens kan i henhold til artikel 63 i forordningen, der omhandler gennemførelse af udviklingsstrategier styret af lokalsamfundet, yde støtte til projekter, der understøtter gennemførelsen af lokaludviklingsstrategier, der har til formål at skabe værditilvækst og nye jobs, fremme innovation på alle trin i fødevarekæden for fiskevarer og akvakulturprodukter, støtte diversificering inden for og uden for erhvervsfiskeriet samt at fremme livslang læring, udnyttelse af miljøaktiver, fremme af social velfærd og kulturarven i fiskeri- og akvakulturområder samt styrke den rolle som fiskerisamfund spiller for lokaludvikling.

Ministerens kan i henhold til artikel 64 i forordningen, der omhandler samarbejdsaktiviteter, yde støtte til interterritoriale eller tværnationale samarbejdsprojekter samt forberedende teknisk støtte til sådanne samarbejdsprojekter.

Artikel 35 i den generelle forordning vil være særlig relevant for støtte vedrørende FLAG. Efter artiklen skal der ydes støtte til kapacitetsopbygning, uddannelse og netværk med henblik på at forberede og gennemføre en lokaludviklingsstrategi. Artikel 35 stiller tillige blandt andet krav om, at der ydes støtte til driftsomkostninger i forbindelse med forvaltning af lokaludviklingsstrategien, og at der ydes støtte til aktivitetsstyring under lokaludviklingsstrategien og forberedelse og gennemførelse af samarbejdsaktiviteter.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 5*, foreslås det, at fødevareministeren får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende fremme af afsætning og forarbejdning, jf. Afsnit V, Kapitel V (artikel 66-69), i forordningen.

Ministerens kan i henhold til artikel 66 i forordningen, der omhandler produktions- og afsætningsplaner, yde støtte til

forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner. Det er pålagt producentorganisationer at udarbejde sådanne planer.

Ministerens kan i henhold til artikel 67 i forordningen, der omhandler oplagringsstøtte, yde støtte til godtgørelse til anerkendte producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer, som oplagrer fiskevarer, forudsat at produkterne er oplagret i overensstemmelse med gældende regler.

Ministerens kan i henhold til artikel 68 i forordningen, der omhandler afsætningsforanstaltninger, yde støtte til tiltag, der har til formål at oprette producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer eller brancheorganisationer samt finde nye markeder og forbedre betingelserne for at bringe arter med afsætningspotentiale, uønskede fangster, som er landet i overensstemmelse med landingsforpligtelsen, samt fiskevarer og akvakulturprodukter, som er frembragt ved hjælp af metoder med lav indvirkning på miljøet eller i økologiske akvakulturbedrug, i omsætning.

Det er ligeledes muligt at fremme kvalitet og merværdi ved at lette ansøgning om registrering af et givet produkt og operatørens tilpasning til krav og certificering ved økologisk produktion, produktion af bæredygtige akvakulturprodukter og fiskevarer, herunder fra kystfiskeri, samt miljøvenlige forarbejdningsmetoder. Direkte afsætning af fiskevarer fra mindre kystfiskeri samt præsentation og emballering kan ligeledes støttes.

Under afsætningsforanstaltninger er det desuden muligt at yde støtte til markedsundersøgelser, sporbarhedsindsatser, og hvis relevant, udformning af et EU-miljømærke for fiskevarer og akvakulturprodukter, ligesom det er muligt at støtte standardkontrakter for små og mellemstore virksomheder samt kommunikations- og salgsmæssig fremstød for at øge offentlighedens kendskab til bæredygtige fiskevarer og akvakulturprodukter.

Ministerens kan i henhold til artikel 69 i forordningen, der omhandler forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, yde støtte til investeringer i forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, som bidrager til energibesparelser eller til at mindske indvirkningen på miljøet, investeringer som forbedrer sikkerhed, hygiejne, sundhed og arbejdsvilkår og som støtter forarbejdning af fangster af kommercielle fisk, der ikke kan anvendes til direkte konsum.

Det er ligeledes muligt at støtte investeringer i forarbejdning af biprodukter fra hovedforarbejdningsaktiviteter, forarbejdning af økologiske akvakulturprodukter samt investeringer som fører til nye eller forbedrede produkter, processer eller forvaltnings- og organisationssystemer.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 6*, foreslås det, at fødevareministeren får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende implementering af den integrerede havpolitik, jf. Afsnit V, Kapitel VIII (artikel 79-80) i forordningen.

Ministeren kan i henhold til artikel 70 i forordningen, der omhandler specifikke mål i henhold til den integrerede havpolitik, yde støtte til integreret havovervågning, herunder den fælles fremme af beskyttelsen af havmiljøet, især dets biodiversitet og beskyttede marine områder, så som Natura 2000-områder.

Ministeren kan i henhold til artikel 71 i forordningen, der omhandler støtteberettigede operationer i henhold til den integrerede havpolitik, yde støtte til operationer, som gør det muligt at bidrage til at nå målene i den integrerede havovervågning, herunder den fælles ramme for informationsudveksling (CISE). Det gælder blandt andet operationer, der beskytter havmiljøet, dets biodiversitet og beskyttede marine områder, så som marine Natura 2000-områder, samt operationer, der forbedrer kendskabet til havmiljøets tilstand med henblik på at oprette overvågningsprogrammer og indsatsprogrammer i henhold til havstrategidirektivet.

Efter bestemmelsen i *stk. 2, nr. 7*, foreslås det, at fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter får mulighed for at etablere støtteordninger vedrørende finansielle instrumenter i henhold til den generelle forordning artikel 37-46, blandt andet med medfinansiering fra EHFF.

Finansielle instrumenter er defineret i finansforordningen som finansielle EU-støtteforanstaltninger, afholdt som et supplement over budgettet med henblik på at støtte et eller flere af EU's specifikke politikmål. Sådanne instrumenter kan have form af fx egenkapital, lån eller garantier eller andre risikodelingsinstrumenter, og kan, hvor det er relevant, kombineres med tilskud.

De finansielle instrumenter kan medvirke til løsning af specifikke finansieringsbehov på kapitalmarkedet og skal være i overensstemmelse med målene i Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet. De finansielle instrumenter skal være rettet mod at finansiere investeringer, som forventes at være finansielt levedygtige, men som ikke kan opnå tilstrækkelig finansiering fra kapitalmarkedet.

Under EFF er støtten ydet som tilskud, som det også vil være tilfældet for støtte under EHFF, men med lovforslaget gives der som noget nyt mulighed for at yde støtte til finansielle instrumenter.

De endelige modtagere af støtte fra de finansielle instrumenter er ikke udelukket fra også at modtage anden støtte til samme investering eller virksomhed inden for rammerne af statsstøttereglerne.

For at kunne yde støtte til finansielle instrumenter er der i den generelle forordning krav om gennemførelse af en forhåndsanalyse, der har dokumenteret markedssvigt eller ikke optimale investeringsforhold, og den anslåede størrelse og det anslåede omfang af det offentlige investeringsbehov. Forhåndsvurderingen skal blandt andet også omfatte en vurdering af den merværdi, der opnås ved de finansielle instrumenter, der påtænkes anvendt, en vurdering af omfanget af private midler og yderligere offentlige midler, der vil blive

genereret hos den endelige støttemodtager som følge af det finansielle instrument, en vurdering af de forventede resultater af de finansielle instrumenter, der påtænkes anvendt, og vurdering af hvordan de pågældende finansielle instrumenter kan bidrage til opnåelse af specifikke mål og resultater for en relevant prioritet eller foranstaltning. Forhåndsvurderingen skal være afsluttet, før fødevarerministeren kan træffe beslutning om støtte til finansielle instrumenter.

Støtte til finansielle instrumenter kan efter den generelle forordning ske i form af støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan, og som forvaltes direkte eller indirekte af EU-Kommissionen. Støtten omfatter fx bidrag fra EHFF til fælles finansielle instrumenter for garantier og securitisering uden loft til fordel for små og mellemstore virksomheder, der implementeres af Den Europæiske Investeringsbank. Denne mulighed for støtte forventes ikke anvendt.

Støtte kan også efter den generelle forordning ydes til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværnationalt plan eller på tværs af grænser, og som forvaltes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri eller under ministeriets ansvar. Støtte kan blandt andet ydes til finansielle instrumenter, der forbedrer lånefaciliteterne for virksomheder, enten i form af lån direkte til virksomheder eller i form af garantistillelse for lån.

Muligheden for finansielle instrumenter fremgår ikke af det aktuelle Hav- og fiskeriudviklingsprogram, men med loven sikres muligheden, hvis det på baggrund af en senere forhåndsanalyse besluttes at iværksætte finansielle instrumenter.

Ministrene kan i henhold til artikel 79 i forordningen yde støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på EU-plan, og som forvaltes direkte eller indirekte af EU-Kommissionen.

Ministrene kan i henhold til artikel 80 i forordningen yde støtte til finansielle instrumenter, der er oprettet på nationalt, regionalt, tværregionalt plan eller på tværs af grænser, og som forvaltes af ministrene eller under ministrenes ansvar. Støtten kan blandt andet ydes til finansielle instrumenter, der forbedrer lånefaciliteter for virksomheder enten i form af lån til virksomheder eller i form af garantistillelse for lån.

Den gældende fiskeriudviklingslov giver ikke mulighed for at yde støtte ved hjælp af finansielle instrumenter.

Til § 2

Fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter skal som led i udmøntningen af støtteordninger under EHFF fastsætte nærmere regler for disse.

De foreslåede bemyndigelser i § 2 svarer til bestemmelserne i §§ 3, 5 og 7, i den gældende fiskeriudviklingslov. Dog er de EU-retlige rammer for disse bestemmelser i programperioden 2014-2020 på nogle områder blevet justeret, og ind-

holdet af bestemmelserne vil derfor være tilsvarende justeret.

Efter EU-retsgrundlaget er det på flere områder medlemsstaterne, der skal sikre nærmere regelfastsættelse. Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at fastsætte regler, som supplerer bestemmelser i EU-retsgrundlaget for denne lov og indeholder samtidigt de bemyndigelser, der er nødvendige for etablering og administration her i landet af støtteordninger omfattet af § 1, stk. 2.

Som det var gældende under EFF er udgangspunktet for støtten, at den bliver tildelt som tilskud efter ansøgning, idet der dog kan være tale om, at tilskudsmodtager skal udpeges efter reglerne om udbud.

Bemyndigelsen omfatter muligheden for at kunne tilpasse støtteordninger i takt med ændrede forudsætninger, der fx kan skyldes strukturelle eller økonomiske ændringer i fiskeri- og akvakultursektoren, budgetmæssige forhold eller i EU-retsgrundlaget.

Bestemmelsen i *stk. 2* bemyndiger ministrene til administrativt at fastsætte regler om de støtteordninger, der kan ydes støtte til. Bemyndigelsen vil kunne bruges til at bestemme, hvilke nærmere definerede indsats, der kan ydes støtte til. Det er en forudsætning for bemyndigelsens anvendelse, at foranstaltningerne er prioriterede i Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet og at eventuel nødvendig medfinansiering er tilvejebragt ved finanslovsmidler eller tilvejebringes ved anden offentlig medfinansiering.

Der vil være mulighed for at målrette anvendelsen af støtteordningerne eller dele af støtteordningerne til særlige områder ligesom det vil være muligt at afgrænse mulige støttemodtagere til støtteordningerne inden for rammerne af EU-retsgrundlaget, blandt andet med henblik på at opnå den ønskede effekt af ordningen.

Ministrene kan med den foreslåede bemyndigelse fastsætte betingelser for ansøgning om støtte navnlig i form af frist for indsendelse af ansøgning, brug af særligt ansøgningsmateriale, og oplysninger, der skal fremgå af ansøgningen, herunder vedlagt dokumentation.

Ministrene kan også med den foreslåede bemyndigelse fastsætte nærmere betingelser for at få støtte og om beregning og udbetaling af støtte. Bemyndigelsen påtænkes navnlig anvendt til at fastsætte regler om hvem, der kan ansøge om støtte, støtteberettigede udgifter, krav om minimum- og maksimumstørrelse af støtten, opnåelse af offentlige tilladelser, gennemførelse af et projekt inden for en given projektperiode, specifikke krav, der er relevant for den pågældende foranstaltning, ændringer af et projekt, kombination af støtten med anden offentlig støtte, indsendelse af udbetalingsanmodninger og antallet af udbetalinger.

Den foreslåede bemyndigelse vil også give ministrene mulighed for at fastsætte regler om, hvilken betydning det har for ydelsen af støtte, at ansøgeren tidligere har modtaget

støtte efter den foreslåede lov eller anden lov eller har mulighed for at modtage støtte efter anden lov. Der kan fx være behov for at fastsætte bestemmelser om, at en ansøger ikke kan opnå støtte til den samme aktivitet eller under den samme støtteordning mere end en gang, eventuelt inden for en nærmere fastsat periode. Der vil blandt andet også være mulighed for, at de pågældende ministre kan fastsætte regler om den periode, hvor de fastsatte betingelser skal være opfyldte eller et projekt skal opretholdes.

Der er efter forordningsgrundlaget krav om, at støtte tildeles i overensstemmelse med princippet om forsvarlig, økonomisk forvaltning. Ved udmøntningen i støtteordninger er der derfor krav om, at der opnås størst mulig effekt for midlerne. Den foreslåede bemyndigelse giver således ministrene mulighed for at fastsætte regler om administration af støtteordninger, herunder prioritering og udvælgelse af ansøgninger, afslag på ansøgninger og om regnskab og revision.

Det er hensigten at bemyndigelsen skal bruges til at fastsætte prioriterings- og udvælgelseskriterier i overensstemmelse med EU-retsgrundlagets krav hertil. Udvalgskriterierne vil blive fastlagt med inddragelse af Overvågningsudvalget for fonden. Prioritering og udvælgelse af ansøgninger til støtte sker for at sikre et projekts bidrag til EHFF's målsætninger, og at projektet falder inden for EHFF's anvendelsesområde. Prioriteringen af ansøgningerne kan ske på grundlag af en kvalitativ vurdering af ansøgningerne, som fx en vurdering af det ansøgte projekts effekt og relevans i forhold til formålet med støtten.

Ministrene kan give afslag til ansøgninger på baggrund af udvælgelses- og prioriteringskriterierne. Bestemmelsen giver også mulighed for, at der kan fastsættes regler om afslag eller delvist afslag på ansøgninger, uanset at der ikke er indgivet ansøgninger om et større støttebeløb, end der samlet er budgetteret med til den konkrete foranstaltning. Denne mulighed kan tænkes anvendt, hvis det vurderes, at ansøgningerne ikke i tilstrækkeligt omfang kan imødekomme fastsatte krav om kvalitet mv. Samtidig giver bestemmelsen mulighed for at fastsætte regler om andre grunde, der kan begrunde et afslag.

Efter EU-retsgrundlaget stilles der krav om effektive forvaltnings- og kontrolsystemer og i den forbindelse skal medlemsstaterne sikre, at der i relevant omfang stilles krav om hensigtsmæssige regnskabssystemer og regnskabskoder for den støtte, som støttemodtageren får. Ministeren bemyndiges derfor til at fastsætte nærmere regler herfor.

I henhold til den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* kan ministrene administrativt fastsætte regler om reduktion af ansøgt støtte samt bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lovs bestemmelser, de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser og EU-retsgrundlaget.

I den gældende fiskeriudviklingslov § 7, stk. 1 og 2, er der fastsat regler om bortfald og tilbagebetaling af støtte i en række nærmere bestemte tilfælde.

I EU-retsgrundlaget for programperioden 2014-2020 er der fastsat retlige rammer for de vurderinger, der skal ligge til grund for fastsættelse af krav om reduktion af støtte samt om bortfald og tilbagebetaling af støtte i tilfælde af manglende overholdelse af de betingelser, der er fastsat for støtten.

Der skal foretages en konkret vurdering af art og grovheden af en overtrædelse og det eventuelle tab for EHFF, i de tilfælde hvor der sker en overtrædelse af EU-forordningsgrundlaget. På den baggrund foretages en forholdsmæssig nedsættelse af støtten.

Lovforslaget fastlægger derfor ikke som hidtil detaljerede regler om bortfald og tilbagebetaling, men rummer alene hjemmel til at fastsætte regler herom, nærmere bestemt i hvilke tilfælde, der skal ske bortfald og tilbagebetaling. Der er foreslået en tilsvarende bemyndigelse til at fastsætte regler om reduktion af støtte.

Som følge heraf er det fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter, der i supplerende, nationale regler endeligt fastlægger, hvordan de nævnte EU-regler om reduktion af støtte, bortfald af tilsagn og tilbagebetaling af støtte anvendes i Danmark. Tilbagebetalingskrav omfatter såvel nationale midler som EU-midler.

Der vil navnlig blive tale om bortfald af tilsagn og tilbagebetaling af støtte, hvor der er tale om manglende overholdelse af forpligtelser, der følger direkte af denne lov. Reduktion af støtte vil dermed navnlig ske efter en konkret vurdering i tilfælde, hvor støttemodtageren har overtrådt de betingelser, der i øvrigt fastsættes i bekendtgørelserne om støtteordninger, jf. bemærkningerne til § 2, stk. 2.

I henhold til bestemmelsen i *stk. 4* kan ministeren for by, bolig og landdistrikter fastsætte regler for etablering og drift af lokale aktionsgrupper under Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 3, nr. 5. Efter den gældende lov er denne bestemmelse blevet anvendt til at fastsætte regler om drift af FLAG under fiskeriudviklingsprogrammet. Bestemmelsen giver bemyndigelse til at fastsætte regler om drift af FLAG, herunder sammensætning og funktioner.

Til § 3

Bestemmelsen bemyndiger fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter til at varetage andre opgaver forbundet med administration af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet. Bestemmelsen giver blandt andet ministrene mulighed for at indgå aftaler med fx kommuner, lokale aktionsgrupper eller finansieringsvirksomheder om deltagelse i administration og kontrol af støtteordninger.

Til § 4

Det er fastsat i EU-retsgrundlaget, at der skal tilvejebringes offentlig national medfinansiering. Kravet til den offentlige nationale medfinansiering for EHFF vil afhænge af den konkrete udmøntning af støttemulighederne. Den offentlige nationale medfinansiering tilvejebringes i væsentlig grad fra finanslovsbevillinger til Fødevareministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Miljøministeriet. Den foreslåede bestemmelse giver, som den gældende fiskeriudviklingslovs § 4 tillige mulighed for, at kommuner og andre offentlige myndigheder end Fødevareministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Miljøministeriet, offentligretlige organer og offentlige fonde, kan deltage i finansieringen.

Det fremgår af den generelle forordning, hvilke finansieringskilder, der kan betragtes som offentlig national medfinansiering. Det vil således være muligt for kommuner, regioner, andre offentlige myndigheder, offentlige organer og offentlige fonde, at deltage i finansieringen.

Det EU-retlige begreb, offentligretlige organer, omfatter efter forordningsgrundlaget et organ, der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter, som er en juridisk person, hvis drift enten for størstedelens vedkommende finansieres af staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer, eller hvis drift er underlagt disses kontrol, eller hvortil staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer udpeger mere end halvdelen af medlemmerne i administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet. Offentligretlige organer er defineret i den generelle forordning artikel 2, nr. 16.

Efter EU-retsgrundlaget vil det ikke være muligt, at midler fra private organisationer og almennyttige fonde kan indgå i medfinansieringen, som danner grundlag for hjemtagning af EU-medfinansiering.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* indeholder, som i den gældende lovs § 4, stk. 2, en bemyndigelse for fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter til at fastsætte regler om at kommuner og andre offentlige myndigheder, offentligretlige organer og offentlige fonde kan bidrage til den offentlige finansiering, som danner grundlag for hjemtagning af EU-medfinansiering. Det vil således kunne fastsættes ved bekendtgørelse, for hvilke støtteordninger medfinansiering fra andre offentlige myndigheder mv. vil kunne ske og betingelser for sådan medfinansiering, herunder hvilke krav til dokumentation heraf, der skal opfyldes. Det præciseres i denne sammenhæng, at blandt andet Fiskeafgiftsfonden kan deltage i finansieringen. Fiskeafgiftsfondens midler stammer fra produktionsafgifter, der opkræves af landingsværdien.

I den gældende lov har bestemmelsen været anvendt til at sikre offentlig medfinansiering til enkelte konkrete støtteordninger, som eksempelvis til støtte til investeringer i kommunale havne, hvor kommunens egne midler har udgjort den offentlige medfinansiering, og hvor der ikke har været

afsat midler på finansloven. Det er hensigten at anvende anden offentlig medfinansiering i begrænset omfang.

Til § 5

Som i den gældende lovs § 7, stk. 3, foreslås der med *stk. 1* fortsat en bestemmelse om, at krav om tilbagebetaling af modtaget støtte skal tillægges renter, og at rentesatsen fastsættes til den referencsats med tillæg af renter, der fremgår af lov om renter ved forsinket betaling, lovbekendtgørelse nr. 459 af 13. maj. 2014 om renter og andre forhold ved forsinket betaling. I det omfang der fastsættes renteberegningsregler i EU-retsgrundlaget vil renteberegningen skulle foretages i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede *stk. 2* svarer til § 8 a i den gældende fiskeriudviklingslov. Bestemmelsen vil indebære, at tilbagesøgningskrav i forbindelse med støtte, der er finansieret af såvel nationale som EU-midler fra EHFF, i deres helhed forældes efter de regler, der er fastsat i de gældende forordninger. Efter de gældende regler indebærer det, at disse krav forældes efter artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euroatom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (svigsforordningen), jf. EF-Tidende 1995, L 312, s. 1, der blandt andet fastlægger en forældelsesfrist for retsforfølgning, der som udgangspunkt er fire år fra det tidspunkt, hvor den relevante uregelmæssighed, fandt sted.

EU-Domstolen har ved dom af 15. januar 2004 i sagen C-278/02, Handlbauer, fastslået, at artikel 3, stk. 1, også finder anvendelse på administrative foranstaltninger omfattet af forordningens artikel 4, stk. 1, herunder tilbagesøgningskrav.

Ifølge forordningens artikel 3, stk. 1, er forældelsesfristen for retsforfølgning fire år fra det tidspunkt, hvor den relevante uregelmæssighed fandt sted. Hvad angår vedvarende eller gentagne uregelmæssigheder regnes forældelsesfristen fra den dag, da uregelmæssigheden er ophørt. Forældelsesfristen for retsforfølgning afbrydes af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden. Efter hver afbrydelse løber forældelsesfristen videre. Forældelse indtræder dog senest den dag, hvor en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, udløber, uden at den kompetente myndighed har pålagt en sanktion. Det sidstnævnte gælder dog ikke i de tilfælde, hvor den administrative procedure er suspenderet i overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 1, der giver mulighed for at suspendere proceduren, hvis der er anlagt straffesag mod vedkommende for samme forhold.

Bestemmelsen vil omfatte krav om tilbagebetaling af støtte (dvs. tilbagesøgningskrav) og eventuelle krav på renter i forbindelse hermed.

Ved nationale midler forstås midler på grundlag af hvilke, der har været søgt EU-medfinansiering i forbindelse med den pågældende støtte. Der kan være tale om midler fra of-

fentlige myndigheder, herunder staten, regioner og kommuner, offentligretlige organer samt midler fra Fiskeriafgiftsfonden.

En tilsvarende bestemmelse er indsat i den gældende fiskeriudviklingslov ved § 32 i lov nr. 523 af 6. juni 2007 om ændring af forskellige lovbestemmelser og forældelse af fordringer mv.

Til § 6

Med forslaget til *stk. 1* bemyndiges fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter til at kunne fastsætte regler om, at al skriftlig kommunikation til og fra Fødevareministeriet og Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter om forhold omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov skal foregå digitalt.

Bemyndigelsen påtænkes udnyttet således, at pligten til at kommunikere digitalt mellem ministerierne og virksomhederne mv. også omfatter kommunikation mellem ministerierne og en rådgiver, fx en konsulent, advokat eller lignende, som optræder på virksomhedens eller borgerens vegne over for ministerierne.

Kravet om digital kommunikation vil blive udmøntet løbende i takt med, at de digitale løsninger er på plads, og den fornødne teknologi er til stede.

Kravet indebærer blandt andet, at skriftlige henvendelser mv. til ministerierne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler, som er udstedt i medfør af denne lov, ikke anses for behørigt modtaget i ministeriet, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger mv. sendes til ministeriet på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at ministeriet må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende indberetning eller indsendelse i papirform, vil også finde anvendelse, når indberetning eller indsendelse ikke sker i overensstemmelse med de krav om digital indberetning, der fastsættes i bekendtgørelse i henhold til dette lovforslag.

Af bekendtgørelserne, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Fødevareministeriet og Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Der vil efter forslaget kunne stilles krav om, at virksomheder og borgere oplyser en e-mailadresse, som ministerierne kan anvende til kontakt i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse. Dette forventes i praksis at være vedkommende virksomheds eller borgers e-mailadresse i Offentlig Digital Post.

Der vil også kunne stilles krav om anvendelse af digital signatur eller lignende i forbindelse med andre former for digital kommunikation, eksempelvis via digitale selvbetjeningsløsninger, så ministerierne har sikkerhed for, at afsenderen er den, som vedkommende giver sig ud for at være.

Der kan efter forslaget ved bekendtgørelse stilles krav om, at virksomheden skal anvende bestemte it-systemer og særlige digitale formater for at sikre, at ministerierne kan håndtere de modtagne indberetninger.

Med den foreslåede udformning af bestemmelsen som en bemyndigelse er det muligt ved bekendtgørelse at fastsætte regler om, at visse grupper ikke skal være omfattet af kravet om pligtmæssig digital kommunikation. Undtagelsesmuligheden tænkes at have en yderst begrænset rækkevidde.

Herudover vil det være muligt for virksomheder eller borgere efter ansøgning at opnå dispensation fra kravet om digital kommunikation. Dispensation vil kun undtagelsesvist blive givet, fx til de ansøgere om støtte efter denne lov, der bor i områder, hvor det er teknisk problematisk at koble sig på internettet.

Hvad angår fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post henvises der i det hele til de regler, som Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet har fastsat om henholdsvis fritagelse af fysiske personer fra tilslutning til Offentlig Digital Post mv. og fritagelse af juridiske enheder med CVR-nummer samt fysiske personer med erhvervsaktiviteter for tilslutning til Offentlig Digital Post. Fritagelse for tilslutning til Offentlig Digital Post medfører ikke samtidig fritagelse for pligten til at benytte en af Fødevareministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter etableret portalløsning til kommunikation vedrørende forhold omfattet af denne lov.

Det forhold, at en virksomhed eller en borger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Efter forslaget til *stk. 2* bemyndiges ministrene endvidere til at kunne fastsætte regler om vilkår og formater for anvendelse af digital kommunikation.

Med *stk. 3* foreslås det fastlagt, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, det vil sige modtageren af meddelelsen. Meddelelsen anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten. Meddelelsen anses for at være tilgængelig for adressaten fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkning

ger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse mv. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Det er i denne forbindelse uden betydning, om adressaten for myndighedens meddelelse har bragt sig i stand til at tilgå meddelelsen, fx hvis modtageren af en meddelelse, som myndigheden har sendt til den pågældende via den offentlige digitale postløsning, ikke har skaffet sig den fornødne offentlige digitale signatur til at modtage meddelelser i den offentlige digitale postløsning, jf. lov om Offentlig Digital Post, eller modtageren i sit elektroniske system har installeret anordninger (spamfiltre, firewalls osv.), som afviser at modtage meddelelser.

Det er endvidere uden betydning, om adressaten oplever, at vedkommendes egen computer ikke fungerer, at vedkommende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til adressaten at overvinde.

Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, som frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, som det er obligatorisk at sende digitalt.

En meddelelse vil normalt være tilgængelig for ministerierne på det tidspunkt, hvor ministerierne kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig, uanset om afsenderen betragter meddelelsen som sendt før kl. 24.00.

IT-problemer hos ministerierne (nedbrud, midlertidig kapacitetsnedgang mv.) kan betyde, at en digital meddelelse ikke kan afleveres til ministerierne. Opstår problemer tæt på fristen for indgivelsen af meddelelsen, og kan problemerne føre til, at fristen for indgivelse af meddelelsen ikke kan overholdes, anses meddelelsen for at være kommet frem inden for fristen, hvis den gøres tilgængelig for styrelsen inden for en rimelig tid efter, at forhindringen er ophørt.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse til en myndighed ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke kunne komme virksomheden til skade, at indberetning modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

Bestemmelsen i *stk. 4* vedrører fravigelse af underskriftskrav for dokumenter, der er udstedt af andre end Fødevareministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at dokumentet er underskrevet. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at virksomheder og borgere kan opfylde underskriftskravet på anden måde end ved personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at underskriftskravet kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, fx digital signatur.

Samtidig foreslås det i *stk. 5*, at der kan fastsættes nærmere regler om, hvordan kravet om personlig underskrift kan opfyldes, eksempelvis ved at den pågældende underskriver et fysisk dokument og indscanner dokumentet som en pdf-fil. På tilsvarende måde vil der kunne forekomme tilfælde, hvor en ansøgning til Fødevarerministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter skal være ledsaget fx af en tilladelse givet af en kommune. Sådanne originale tilladelser og lignende udstedt af andre myndigheder skal kunne indsendes som bilag til en ansøgning til Fødevarerministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, fx i indscannet form.

Endvidere kan der stilles krav om, at virksomheder eller fysiske personer, som indsender dokumenter til en myndighed uden personlige underskrifter, skal opbevare et eksemplar af det pågældende dokument forsynet med originale underskrifter, som myndigheden kan forlange at få forevist i kontroløjemed.

Til § 7

Det er efter EU-forordningsgrundlaget obligatorisk for de enkelte medlemsstater at nedsætte et overvågningsudvalg for deres respektive programmer senest tre måneder efter EU-Kommissionens beslutning om godkendelse af programmet. Det er muligt efter forordningen at nedsætte et overvågningsudvalg, der dækker flere ESI-fonde. Udvalget skal sammensættes bredt, og EU-Kommissionens repræsentanter deltager i arbejdet med en rådgivende funktion. Den Europæiske Investeringsbank kan deltage i overvågningsudvalget med en rådgivende funktion, hvis investeringsbanken bidrager til et program.

Overvågningsudvalget skal være bredt sammensat med deltagelse af repræsentanter fra relevante ministerier, styrelser, regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, interesseorganisationer og andre parter med interesse inden for fiskeri og akvakultur.

Overvågningsudvalget skal deltage i overvågning og evaluering af implementeringen af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet, høres om udvælgelseskriterier for de enkelte foranstaltninger samt behandle og afgive udtalelse til de årlige rapporter om gennemførelsen af Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet.

Den Europæiske Investeringsbank forventes ikke at bidrage til det danske hav- og fiskeriudviklingsprogram og forudses derfor ikke at bidrage til arbejdet i overvågningsudvalget. Det forventes, at overvågningsudvalget alene skal dække EHFF.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 6, stk. 1.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* er det hensigten, at der i forbindelse med konkrete støtteordninger kan nedsættes rådgivende udvalg, som har særlig kompetence inden for specifikke områder med henblik på at rådgive i relation til støtteforanstaltninger. Bestemmelsen svarer til § 6, stk. 2, i gældende lov.

Et rådgivende udvalg kan tænkes sammensat af repræsentanter for organisationer, foreninger og ministerier mv., der er relevante i forhold til den konkrete støtteordning og udvalgets opgaver. Repræsentanter i overvågningsudvalget for Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet kan også være repræsenterede i et rådgivende udvalg for støtteordninger efter denne lov. Det er hensigten, at udvalget skal kunne rådgive om etablering af støttestrukturer og administration, herunder om ansøgningernes kvalitet.

Efter bestemmelsen i *stk. 3* og i overensstemmelsen med EU-forordningsgrundlaget skal der nedsættes et indstillingsudvalg, der udvælger og afgiver indstilling om ansøgninger om godkendelse som støtteberettiget FLAG samt udvælger og afgiver indstilling om indsendte lokale udviklingsstrategier. Det er hensigten i henhold til bestemmelsen i *stk. 3*, at udvalget sammensættes af repræsentanter fra fx regionale og lokale myndigheder, relevante interesseorganisationer, aktører fra hav- og fiskerisektoren og eksperter på området. Det er hensigten, at indstillingsudvalget nedsættes af ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, at der i forbindelse med konkrete støtteordninger kan indhentes rådgivning fra eksisterende udvalg, som er nedsat efter anden lovgivning, hvis udvalget har relevante faglige kompetencer på områder, som ikke er dækket af udvalg nedsat efter *stk. 2* og *stk. 3*, eller hvor det er hensigtsmæssigt, at sikre sammenhæng til andre støtteordninger, som det eksisterende udvalg måtte varetage.

Efter lov nr. 1502 af 27. december 2009 om Grønt Udviklings- og demonstrationsprogram er det fastsat, at bestyrelsen for programmet (GUDP-bestyrelsen) inden for lovens rammer, kan rådgive om ordninger for tilskud i medfør af landdistrikts- og fiskeriudviklingslovene. Efter lovens bemærkninger omfatter det rådgivning for projekter, som har snitflade til GUDP-programmerne, herunder i relation til udviklings- og investeringsprojekter.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 5* giver fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter mulighed for at fastsætte regler om, at de regionale vækstfora kan afgive indstilling eller udtalelse vedrørende projekter efter de i § 1, stk. 2, omhandlede foranstaltninger eller dele heraf. De regionale vækstfora nedsættes af Regionsrådene og Bornholms Regionskommune i henhold til lov om erhvervsfremme, jf. lovebekendtgørelse nr. 1715 af 16. december 2010 med senere ændringer.

Til § 8

Efter den foreslåede bestemmelse pålægges modtagere af støtte pligt til at oplyse om betingelser, der er stillet for støtte, er opfyldt i hele den periode, hvor der stilles krav om at betingelserne skal være opfyldte. Bestemmelsen om oplysningspligt svarer indholdsmæssigt til § 10 i den gældende fiskeriudviklingslov.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at støttemodtageren på forlangende af fødevareministeren eller ministeren for by, bolig og landdistrikter skal afgive erklæring om, hvorvidt betingelserne for støtte er opfyldte.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* giver støttemodtageren pligt til at underrette ministrene, hvis betingelserne for støtte ikke længere er opfyldte.

Til § 9

Der er efter EU-retsgrundlaget et krav om, at medlemsstaterne skal gennemføre en effektiv kontrol med at midlerne anvendes i overensstemmelse med forordningsgrundlaget, herunder er det et krav, at der foretages kontrol på stedet af den foranstaltning, der er ydet støtte til. Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at der kan gennemføres kontrol i overensstemmelse med EU-retsgrundlaget.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* svarer til bestemmelsen i § 11, stk. 1, i den gældende fiskeriudviklingslov, idet det dog med forslaget er forudsat, at bestemmelsen også kan omfatte anden fysisk kontrol end stikprøvekontrol, i det omfang forordningsgrundlaget for foranstaltningerne stiller krav herom.

For at kunne gennemføre en effektiv kontrol med de støttede foranstaltninger, må myndighederne have adgang til at foretage kontrol på stedet. Myndighedernes adgang omfatter offentlig og privat ejendom. Adgang til privat ejendom vil kun ske i meget begrænset omfang og vil kun ske, hvor det er nødvendigt for at kunne udføre kontrol med de foranstaltninger, der støttes i medfør af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf. Myndighederne vil endvidere have adgang til lokaliteter, køretøjer og fartøjer, herunder fiskerfartøjer, der ejes eller drives af fysiske eller juridiske personer, herunder lokaler og transportmidler mv., der anvendes som led i en virksomhed.

Myndigheden har endvidere ret til at gøre sig bekendt med skriftligt materiale, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, i det omfang det er nødvendigt for at udøve kontrol efter denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller EU-retsgrundlaget, uanset opbevaringssted.

Bestemmelsen giver hjemmel til at foretage den kontrol på stedet, som forordningsgrundlaget for foranstaltningerne kræver, herunder afsyning af projekter i forbindelse med administrativ kontrol, i det omfang det er et forordningsbestemt krav. Kontrollen kan ske uden retskendelse. Hvis der før eller i forbindelse med kontrolbesøget foreligger begrundet mistanke om et strafbart forhold, herunder svig med nationale og/eller EU-midler, kan der ikke som led i kontrol-

len ske adgang uden retskendelse. Spørgsmålet om adgang skal i så fald behandles af domstolene efter retsplejelovens regler om ransagning.

Bestemmelsen om adgang uden retskendelse svarer i sit indhold til bestemmelser i anden støttelovgivning inden for Fødevareministeriets område.

Bestemmelsen giver endvidere mulighed for, at andre, såsom repræsentanter for EU-Kommissionen og EU's Revisionsret, ifølge med repræsentanter for danske myndigheder, kan medvirke ved kontrollen. Denne mulighed indebærer ikke, at de pågældende EU-repræsentanter kan træffe beslutninger inden for denne lovs område. Beslutninger inden for denne lovs område af betydning for den enkelte støttemodtager kan kun træffes af de danske myndigheder.

Bestemmelsen giver ligeledes mulighed for, at de kontrollerende myndigheder i specielle tilfælde kan inddrage personer med særlig fagkundskab i kontrollen.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* svarer indholdsmæssigt til § 11, stk. 2, i den gældende fiskeriudviklingslov. Efter bestemmelsen skal den, der er omfattet af lovforslagets § 9, stk. 1, efter anmodning fra ministeren give alle oplysninger, som har betydning for kontrollens gennemførelse. Oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold er et vigtigt led i kontrollen. Kun oplysninger, som er af direkte betydning for kontrollen, kan kræves afgivet.

Bestemmelsen fastlægger endvidere en forpligtelse for den, der har fået bevilget støtte til at yde den fornødne hjælp og vejledning ved kontrollens gennemførelse. Bestemmelsen betyder, at støttemodtageren skal yde den fornødne hjælp og vejledning vederlagsfrit, og at kontrolmyndigheden kan forlange vederlagsfrit at få EDB-udskrifter og kopier af relevant materiale samt prøver af enhver art, som er relevant for kontrollen.

I det omfang det er nødvendigt for kontrollen, kan der udtages prøver af varer (fangster m.m.) uden erstatning.

Bestemmelsen i *stk. 3*, om at politiet om nødvendigt skal yde bistand ved kontrollen, svarer til § 11, stk. 3, i den gældende fiskeriudviklingslov. Bestemmelsen svarer i øvrigt til bestemmelser i anden støttelovgivning inden for Fødevareministeriets område. Det forventes ikke, at lovforslaget vil medføre et øget behov for bistand fra politiet i forhold til gældende lovgivning.

Bestemmelsen i *stk. 4* svarer til § 11, stk. 4, i den gældende fiskeriudviklingslov.

Danmark er efter EU-retsgrundlaget, herunder reglerne i forordningen om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, forpligtet til at sikre, at der gennemføres kontrol med foranstaltninger, der medfinansieres af EU. Kontrollen sker for at sikre, at betingelserne for støtte er opfyldt, herunder for at sikre mod svig, der kan involvere såvel nationale midler som EU-midler.

Den foreslåede bestemmelse giver fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter hjemmel til at fastsætte nærmere regler om kontrol, herunder at fastsætte regler vedrørende myndigheder mv., der er bemyndiget til at udøve ministerens beføjelser ved kontrol.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til § 12 i den gældende fiskeriudviklingslov.

Bestemmelsen vedrører kontrolmyndighedens mulighed for at indhente oplysninger hos andre myndigheder. Danmark er efter EU-retsgrundlaget forpligtet til at opfylde en række kontrolkrav. Det følger blandt andet af EU-retsgrundlaget, at Danmark er EU-retligt forpligtet til at sikre en effektiv beskyttelse af EU's finansielle interesser.

Bemyndigelsen kan blandt andet anvendes til at indhente oplysninger med henblik på kontrol for dobbeltfinansiering. Med dobbeltfinansiering menes, at der kompenseres for de samme forpligtelser eller omkostninger fra flere offentlige kilder, ud over hvad der er mulighed for i de enkelte støtteordninger.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger rammerne for kontrolmyndighedens indhentelse, samkøring og samstilling af data i kontroløjemed omfattet af EU-retsgrundlaget.

Som noget nyt er det fastlagt i forordningen for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, at støtten under EHFF gøres betinget af støttemodtagers overholdelse af en række EU-regler, der knytter sig til bevarelse af marine biologiske ressourcer. Betingelsen kan gælde i en periode forud for ansøgningens indgivelse indtil fem år efter sidste betaling er foretaget. Der fastsættes nærmere regler herom i EU-forordningsgrundlaget. Det betyder, at det kan blive nødvendigt, at samkøre eller sammenstille oplysninger fra forskellige myndigheder eller offentlige registre. Den foreslåede bestemmelse præciserer derfor den hjemmel, som kontrolmyndigheden har til samkøring og sammenstilling af data i kontroløjemed.

Fødevareministeriet og Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter vil i forbindelse med administrationen af den foreslåede bestemmelse nøje iagttage de procedurer omkring indhentelse, samkøring og sammenstilling af personoplysninger, som følger af lov om behandling af personoplysninger og EU-retsgrundlaget i øvrigt, hvortil også domstolens afgørelser hører.

Bestemmelsen svarer i øvrigt til bestemmelser i andre af Fødevareministeriets love, blandt andet i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 244 af 28. februar 2013 med senere ændringer, og i lov om landbrugsejendomme (landbrugsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 1. juni 2010 med senere ændringer.

Til § 11

Det foreslås i denne bestemmelse, at fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter, hvis disse har henlagt deres beføjelser efter loven til en myndighed under Fødevareministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, får beføjelse til at fastsætte regler om adgang til at klage over myndighedens afgørelse, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Bemyndigelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende fiskeriudviklingslov. Kompetencen til at administrere tilskudsordninger efter loven og det overordnede ansvar for Hav- og fiskeriudviklingsprogrammet har hidtil været henlagt til en institution under Fødevareministeriet. Desuden har institutioner under Fødevareministeriet været visse kontrolopgaver i forhold til tilskudsordningerne i loven.

Med den foreslåede bestemmelse får fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter hjemmel til at fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør heraf, om begrænsning af klageadgang, herunder om afskæring af klageadgang, og om remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen, selv om der er indgivet klage, og eventuelt træffe en ny afgørelse.

Bestemmelsen svarer til den klagebestemmelse, der findes i en lang række af Fødevareministeriets øvrige love, jf. fx lov om hold af dyr og dyreværnsloven.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive udmøntet således, at det på Fødevareministeriets område fremover vil være Fødevareministeriets Klagecenter, der vil være klagemyndighed for afgørelser efter denne lov. Det er hensigten at fastsætte regler om, at Fødevareministeriets Klagecenters afgørelser ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Det er hensigten, at fastsætte regler om, at rekursinstansens afgørelser ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Det er således ikke hensigten at ændre på to-instans princippet. For afgørelser, som beror på bindende indstillinger fra en privat organisation, er det dog alene retlige spørgsmål, der skal kunne påklages. Klagefristen vil som hidtil blive fastsat til fire uger, men Fødevareministeriets Klagecenter vil inden seks måneder fra afgørelsen kunne se bort fra fristoverskridelse, når den af særlige grunde er undskyldelig.

Med den foreslåede bestemmelse om klage kan der fastsættes regler om krav til klagens form og indhold. Der kan eksempelvis blive fastsat krav om, at der skal anvendes et særligt skema ved indgivelse af en klage. Der vil som udgangspunkt blive fastsat regler om, at klager skal indgives gennem den myndighed, som har truffet afgørelsen. Denne såkaldte "postkassemodel" indebærer, at myndigheden skal videre-

sende klagen med myndighedens bemærkninger. Herved opnås en hurtigere og mere effektiv sagsgang. Postkassemodellen giver desuden mulighed for remonstration, dvs. myndigheden vil kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Hvis klager ikke får fuldt medhold, kan den nye afgørelse påklages til rekursinstansen.

Spørgsmålet om klagers opsættende virkning reguleres af de almindelige forvaltningsretlige regler. En klage vil som udgangspunkt ikke have opsættende virkning, men både den myndighed, som har truffet afgørelsen i første instans, og Fødevarerministeriets Klagecenter kan tillægge en klage opsættende virkning, hvis klager anmoder om det, og formålet med den påklagede afgørelse ikke derved forspildes.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan henlægge sine beføjelser om hel eller delvis varetagelse af opgaver efter loven eller regler fastsat i medfør heraf til andre offentlige myndigheder eller institutioner. Med bestemmelsen får ministrene mulighed for at deleger administrationen eller dele af administrationen til andre statslige eller kommunale myndigheder eller institutioner eller sammenslutninger eller grupper af sådanne. Der vil fx kunne fastsættes regler om, at andre statslige eller kommunale myndigheder eller institutioner helt eller delvist skal varetage kontrolopgaver eller opgaver vedrørende prioritering mellem ansøgninger, hvis sådanne opgaver vurderes mere hensigtsmæssigt at kunne ligge i en anden myndighed eller institution. Ministrene bevarer deres fulde instruktionsbeføjelse. Ministrene kan således instruere andre myndigheder eller institutioner, i det omfang disse udøver beføjelser, på linje med ministerens mulighed for at instruere institutioner under ministeriet.

Det foreslås tillige i *stk. 2* at give fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter hjemmel til at ændre afgørelser, som er truffet af andre offentlige myndigheder eller institutioner, hvortil beføjelsen er delegeret, uden at der foreligger klage. Ministrene får med bestemmelsen mulighed for på eget initiativ at kunne genoptage en afgørelse, der er truffet i sager, hvor den endelige administrative kompetence er henlagt til en offentlig myndighed uden for Fødevarerministeriet eller Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.

Der foreslås endvidere, som i *stk. 1*, fastsat mulighed for fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter, til at fastsætte regler om indgivelse af klager herunder om formkrav til klagen, om muligheden for at genoptage sager, hvor der er indgivet klage, og om muligheden for ministrene for at afskære klageadgangen. Der henvises til bemærkningerne til *stk. 1* herom.

Efter den gældende fiskeriudviklingslov kan fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter deleger administrationen af støtteordninger omfattet af loven helt el-

ler delvist til kommunalbestyrelsen. Ministrene kan i forbindelse hermed fastsætte regler om, hvilke betingelser, der skal være opfyldt, for at kommunalbestyrelsen kan udøve beføjelserne og om adgangen til at klage over kommunalbestyrelsens afgørelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* kan fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter, således som det også er tilfældet under den gældende fiskeriudviklingslov, bestemme, at private organisationer helt eller delvist kan udøve ministrenes beføjelser vedrørende administration af støtteordninger, der etableres i medfør af den foreslåede lov. De foranstaltninger, der kunne være tale om, er de, hvor der er en klar begrundelse for, at de forvaltes på lokalt plan.

Ministrene bevarer deres fulde instruktionsbeføjelse. Ministrene kan således instruere private organisationer, i det omfang disse udøver beføjelser, på linje med ministrenes mulighed for at instruere institutioner under ministeriet.

Det foreslås tillige i *stk. 3* at give fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter hjemmel til at ændre afgørelser, som er truffet af private organisationer, hvortil beføjelsen er delegeret, uden at der foreligger klage. Ministrene får med bestemmelsen mulighed for på eget initiativ at kunne genoptage en afgørelse, der er truffet i sager, hvor den endelige kompetence er henlagt til en privat organisation.

Fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter kan efter den foreslåede bestemmelse, på samme måde som under *stk. 1* og *stk. 2*, fastsætte regler om klage over den private organisations afgørelser, herunder om den private organisations adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage, idet der dog ikke er foreslået mulighed for at afskære klageadgang for afgørelser, der træffes af de private organisationer. Der henvises til bemærkningerne til *stk. 1* herom.

Det er hensigten, at fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter, efter drøftelse med justitsministeren, i forbindelse med en delegation til en privat organisation vil fastsætte regler om, at forvaltningsloven og offentlighedsloven helt eller delvist skal gælde for den pågældende organisation, hvortil beføjelser delegeres. Dette vil ske med hjemmel i § 1, *stk. 3*, i forvaltningsloven og § 5, *stk. 3*, i offentlighedsloven, og vil blandt andet medføre, at regler om tavshedspligt og aktindsigt skal iagttages af den private organisation.

Det er hensigten med bestemmelsen at deleger kompetence til FLAG.

Administrationen og opgaverne med tilskud til lokalstyret lokaludvikling styret af lokalsamfundet er delt mellem FLAG og myndighederne. Opgavefordelingen sker i overensstemmelse med bestemmelserne om en lokalstyret tilgang i den generelle forordning, hvilket indebærer krav om lokal indflydelse på de strategiske og økonomiske beslut-

ninger og prioriteringer om støtte til lokale udviklingsprojekter.

Det fremgår af den generelle forordning, at lokaludvikling styret af lokalsamfundet skal være styret af lokale aktionsgrupper (LAG/FLAG). Lokale aktionsgrupper skal bestå af repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interessenter, hvor hverken offentlige myndigheder, som defineret i overensstemmelse med nationale bestemmelser, eller en enkelt interessegruppe på det beslutningstagende niveau, repræsenterer mere end 49 pct. af stemmerettighederne.

FLAGerne vil blive etableret som private, lokale foreninger med egne vedtægter og bestyrelse oprettet i overensstemmelse med de almindeligt gældende foreningsprincipper og i overensstemmelse med forordningsgrundlaget. Foreningernes formål er at udarbejde og gennemføre en strategi, der inddrager relevante lokale parter og interessenter til gavn for udvikling af lokalområdet.

Det er FLAGens bestyrelse, der vurderer, om ansøgninger om støtte ligger inden for rammerne af den lokale udviklingsstrategi, og de prioriteringskriterier, som ligger til grund for projektvurderingen. Bestyrelsen er på den baggrund bemyndiget til at prioritere og vælge mellem til indkomne ansøgninger og afgive indstilling til Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter om tilsagn om tilskud til projekter inden for en årlig budgetramme. Bestyrelsen meddeler ansøgeren, at projektet er indstillet til tilsagn om støtte. Det er herefter ministeren eller den statslige organisation, ministeren bemyndiger dertil, der foretager legalitetskontrol og træffer afgørelse om tilsagn om støtte på baggrund af indstillingen. Det betyder, at ministeren for by, bolig og landdistrikter, eller den statslige organisation, ministeren bemyndiger dertil, ikke kan ændre den lokale prioritering, med mindre der foreligger en retlig mangel. Tilsagn om støtte og opfyldelse af betingelserne for støtte er således et forhold mellem støttemodtager og myndigheden og ikke mellem støttemodtager og FLAGen. Det er et væsentligt hensyn bag kompetencefordelingen, at det ikke bør have økonomiske konsekvenser for den lokale FLAG og foreningens bestyrelse, hvis projekterne ikke gennemføres som forudsat i tilsagnet om støtte.

De ansøgninger om støtte, der ikke indstilles til tilsagn af FLAGens bestyrelse, får afslag på ansøgningen fra bestyrelsen. FLAGens bestyrelse træffer på den måde afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan indstilles til tilsagn om støtte, eller om der skal meddeles afslag, ud fra strategiske prioriteringer i den lokale udviklingsstrategi. FLAGernes bestyrelse vil over for ministeren for by, bolig og landdistrikter, eller den statslige organisation, ministeren bemyndiger dertil, blive forpligtet til at dokumentere prioriteringen af ansøgningerne om støtte, herunder at de almindelige habilitetsregler er overholdt.

Med lovforslaget bemyndiges ministeren for by, bolig og landdistrikter i øvrigt til at fastsætte nærmere regler om an-

søgers mulighed for at klage over FLAGens afgørelser, herunder begrænse klageadgangen til retlige spørgsmål.

Ressortansvaret for tilrettelæggelse og administration af politikken for støtte til FLAG og for støtte til projekter under administrationsmodellen for lokalstyret lokaludvikling er ved Kongelig Resolution af 3. oktober 2011 overført til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Bestemmelsen giver ministeren for by, bolig og landdistrikter mulighed for at anvende de bemyndigelser, der fremgår i lovforslaget til varetagelse af opgaver vedrørende FLAG, der er omfattet af ministerens ressort.

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, om straf, svarer til bestemmelsen i § 14 i den gældende fiskeriudviklingslov.

I den foreslåede bestemmelse opregnes de forhold, der er strafbare efter denne lov. Strafferammen er bøde, med mindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det er fastlagt i Finansforordningen, at støtte fra EHFF gennemføres via delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen (EU).

At støtten gennemføres i delt forvaltning indebærer, at der overdrages gennemførelsesopgaver til medlemsstaterne. Finansforordningen fastsætter en række krav til medlemsstaterne i den forbindelse. Der er blandt andet krav om forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ikke forskelsbehandling. Der er herudover blandt andet krav om, at medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser.

Den foreslåede bestemmelse skal bidrage til sikring af, at der er de fornødne lovgivningsmæssige rammer til, at fødevarerministeren og ministeren for by, bolig og landdistrikter har mulighed for at leve op til de krav til forsvarlig økonomisk forvaltning, som der stilles for støtte, der medfinansieres af EHFF.

De EU-forordninger, der danner grundlag for lovforslaget indeholder regler om finansielle konsekvenser for støttemodtagerne i form af suspension og reduktion af ansøgt støtte, herunder udelukkelse fra støtte, og om bortfald og tilbagebetaling af støtte ved manglende overholdelse af denne lovs bestemmelser, bestemmelser fastsat af EU om forhold omfattet af denne lov, og regler udstedt i medfør af denne lov. Det forudsættes derfor, at Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri og Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter kun i begrænset omfang får brug for at anmode politiet om at behandle en overtrædelse med henblik på, at der rejses tiltale for overtrædelse af forhold omfattet af den foreslåede bestemmelse.

De særlige tilfælde, der kan være tale om at henvise til politiet, forventes at være tilfælde, hvor bestemmelser fastsat i

medfør af lovforslagets § 2, stk. 3, om suspension og reduktion af ansøgt støtte, om udelukkelse fra støtte, om bortfald af støtte og om tilbagebetaling af støtte, ikke vurderes at have en tilstrækkelig afskrækkende karakter og dermed ikke vurderes at være en tilstrækkelig reaktion for overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse, og hvor overtrædelserne ikke er omfattet af bestemmelserne i straffelovens særlige del.

Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer, at selskaber m.v. (juridiske personer) også kan pålægges strafansvar.

Den foreslåede bestemmelse er i sin helhed en videreførelse af den gældende fiskeriudviklingslov § 14, stk. 1 og 3, om hvilke forhold, der er strafbare efter loven, og om at der kan pålægges selskaber mv. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 13

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft 1. januar 2015.

Samtidigt med lovens ikrafttræden foreslås det med *stk. 2*, at den hidtil gældende lov, nr. 1552 af 20. december 2006 om udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren (fiskeriudviklingsloven), ophæves.

Da EU-retsgrundlaget for programperioden 2014-2020 ikke var endeligt vedtaget pr. 1. januar 2014, er der som overgangforanstaltning ved tekstanmærkning på Finansloven for 2014 og Finanslov for 2015 sikret mulighed for nationalt at kunne iværksætte ordninger under EHFF inden denne lovs ikrafttræden. For enkelte foranstaltninger hjemler tekstan-

mærkningen adgang til at anvende EHFF-midler inden de nye EU-regler er vedtaget og programmet er sendt til EU-kommissionen. Tekstanmærkningen forudsætter fortsat anvendelse af reglerne i fiskeriudviklingsloven, med undtagelse af formål og støtteforanstaltningerne og indeholder en hjemmel til at fravige de øvrige regler, i det omfang det er nødvendigt.

Det foreslås med *stk. 3*, at fødevareministeren og ministeren for by, bolig og landområder, indtil støtteordninger under fiskeriudviklingsloven og tekstanmærkning nr. 163 på Finansloven for 2014 og 2015 er fuldt udbetalt eller ophørt, kan fastsætte regler i henhold til de hidtil gældende regler i fiskeriudviklingsloven. Der vil kunne opstå behov for at tilpasse reglerne i de gældende bekendtgørelser om støtte udstedt med hjemmel i fiskeriudviklingsloven eller tekstanmærkningen. Det vurderes herudover, at der løbende kan opstå behov for at tilpasse formkrav og eventuelt præcisere reglerne i disse bekendtgørelser. Med bemyndigelsen til ministrene muliggøres således den fortsatte administration af støtteordningerne under fiskeriudviklingsloven frem til det tidspunkt, hvor alle sager vedrørende sådan støtte er afsluttede.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4* sikres, at de lovbestemmelser, der ophæves i medfør af denne lovs § 13, stk. 2, og de regler, der er udstedt i medfør heraf, fortsat forbliver i kraft og vil finde anvendelse for støtte bevilget på grundlag af ansøgninger, som er indgivet før lovens ophævelse.

Til § 14

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.